

N:o 14.

Ank. till Riksd. Kansli den 29 Maj 1883, kl. 2 e. m.

*Betänkande, angående vissa ännu oafgjorda frågor rörande
stämpelafgiften.*

På sätt Utskottet i sitt betänkande N:o 6 anmält, hafva vissa delar af Kongl. Maj:ts i proposition N:o 7 framlagda förslag till förordning angående stämpelafgiften synts Utskottet stå i det nära samband med de frågor, som behandlats af Riksdagens Särskilda Utskott, att definitiva beslut i berörda delar ej borde fattas, förr än dessa andra frågor blifvit af Riksdagen afgjorda. Vid behandlingen af samma betänkande hafva derjemte åtskilliga derstädes förekommande hemställanden blifvit af båda eller endera af Kamrarne till Utskottet återförvisade; och får Utskottet med anledning häraf angående samtliga dessa ännu oafgjorda frågor afgifva utlåtande, dervid följande författningsförslagets paragrafföljd.

§ 3.

Enligt gällande stämpelförordning skola fullmakter, konstitutorial, förordnanden och andra handlingar, hv rigenom embeten eller tjänster tillsättas, i allmänhet förses med stämpel, motsvarande, då den utnämnde första gången tillträder befattning med lön, 1 procent å hela lönen, extra ordinarie inkomst eller sportler af såndig egenskap deruti inberäknade, och vid befordringar som medföra högre lön 1 procent å skil-

naden emellan den lön, efter hvilken den utnämnde förut erlagt stämpelafgift, och den lön som erhålles. Likaledes skall stämpelafgift, motsvarande 1 procent å löneskilnaden, erläggas, då embets- eller tjänstebefattnings innehafvare uppflyttas till högre lönegrad, äfvensom vid förhöjning af lön genom ålderstillägg eller till följd af vidtagen löne reglering. För fullmakter och andra dylika handlingar, som utfärdas af Kongl. Maj:t, skall derjemte enligt regeln erläggas en särskild stämpel af 6 kronor. Härförutom är föreskrifvet, att i stället för de forna, till Vadstena krigsmanshuskassa samt amiralitetskrigsmanskassan vid befordringar och transporter inom vissa stater utgående avancementspenningar eller befordringsafgifter en mot dessa afgifter, sådana de blifvit genom särskilda författningar och olika stater bestämda, svarande förhöjning i den för fullmakter, konstitutorial och förordnanden samt transport- och bytesresolutioner inom samma stater stadgade stämpel skall ega rum.

Angående uppkomsten af dessa olika fullmaktsstämplar vill Utskottet, med ledning af hvad de komiterade, som inom Finansdepartementet biträdt med beredning af detta ärende, anført, till en början erinra, att före år 1836 stämpelafgiften för fullmakter, utfärdade vare sig af Kongl. Maj:t eller af andra myndigheter, utgick med lika belopp, nemligen 5 procent af lönen. På grund af ett vid 1834—1835 årens riksdag fattadt beslut om utbytande mot stämpelpapper af dittills till tjänstemännen i Kongl. Maj:ts kansli utgående kansligebühr, sportler och sigillpenningar, infördes emellertid i stämpelförordningen den 16 Maj 1835 en berörda kansligebühr och sportler motsvarande särskild stämpelsats af $7\frac{1}{2}$ procent af lönen för fullmakter m. m., utfärdade af Kongl. Maj:t, hvarigenom stämpelafgiften för dessa fullmakter alltså kom att uppgå till $12\frac{1}{2}$ procent, hvartill ytterligare kom en särskild stämpelsats af en riksdaler banko, motsvarande de forna sigillpenningarne. Vid 1859—1860 årens riksdag fäste Bevillnings-Utskottet Rikets Ständers uppmärksamhet på obilligheten deraf, att, sedan kansligebühren i underordnade embetsverk dåmera afskaffats, de embets- och tjänstemän, för hvilka Kongl. Maj:t utfärdade fullmakter eller förordnanden m. m., fortfarande skulle, genom erläggande af stämpelafgift, motsvarande den forna kansligebühren och sigillpenningarne, bidra till bekostande af den aflöning, som för Kongl. Maj:ts kansli utginge, hvarför Utskottet ansåg, att stämpelbeloppet för berörda fullmakter m. m. borde ned sättas till likhet med hva som för fullmakter m. m., utfärdade af rikets embetsverk, funnes stadgade. Då likväl den, som från rikets embetsverk och andra offentliga myndigheter erhöle fullmakt, konstitutorial

eller förordnande å embete eller tjänst, vore skyldig att erlægga lösen för sjelfva expeditionen, hvilken lösen enligt expeditionstaxan utginge med 2 riksdaler för expeditioner från embetsverk tillhörande första afdelningen och med 3 riksdaler för expeditioner från embetsverk af andra afdelningen, ansåg Utskottet, att ett lämpligt belopp borde i stället för expeditionslösen såsom stämpelafgift utgå för hvarje dylik expedition, hvilket belopp Utskottet hemställde måtte bestämmas till 6 riksdaler. Hvad Utskottet i berörda afseende föreslagit blef af Rikets Ständer bifallet och iakttaget vid utfärdandet af stämpelförordningen den 30 November 1860.

Den proportionella stämpeln för fullmakter i allmänhet utgick sedermera med 5 procent af lönebeloppet till år 1875, då Riksdagen på förekommen anledning beslöt att nedsätta densamma till 1 procent.

Hvad slutligen beträffar den mot de forna krigsmanskasse-avgifterna svarande stämpeln, så skulle enligt Kongl. påbudet den 31 December 1689 i allmänhet vid befordringar till Vadstena krigsmanshuskassa erläggas en afgift — s. k. avancementspenningar — till vissa i nämnda påbud uppgifna belopp. Genom Kongl. kungörelsen den 25 Januari 1844 föreskrefs sedermera, att nämnda avgifter för alla stater, der sådana avgifter borde utgöras, skulle erläggas med 1 procent af lönebeloppet, under iakttagande i öfrigt af hvad gällande författningar angående dessa avgifters beräknande och utgående innehöllo. Såsom häraf framgår, utgjordes emellertid dessa avancementspenningar icke inom alla stater. Inom åtskilliga stater erlades deremot andra avgifter. Så skulle flottans stater enligt reglementet för amiralitetskrigsmanskassan den 26 Oktober 1838 till nämnda kassa erlægga en afgift af 2 procent af tillavancerade gradens lön. Riksbankens och Riksgäldskontorets tjänstemän åter hafva varit helt och hållet fria från dylika befodringsavgifter. Vid 1850—1851 årens riksdag beslöts, att vissa till Vadstena krigsmanshuskassa och amiralitetskrigsmanskassan dittills ingående avgifter, och bland dem nu ifrågavarande befodringsavgifter, skulle uppbäras af statsverket, och kassorna i stället tilldelas bestämda statsanslag; och med föranledande häraf intogs i stämpelförordningen den 21 November 1851 ofvan omnämnda stadgande om avancementspenningarnes utbytande mot stämpelafgift.

Enligt det inom Finansdepartementet först utarbetade författningsförslaget skulle till en början af dessa stämpelavgifter den fixa afgiften för af Kongl. Maj:t utfärdade fullmakter upphöra.

Komiterade hafva till stöd härför anfört, hurusom de skäl, som af 1859—1860 års Bevillnings-Utskott åberopats för införandet af denna särskilda stämpel, numera till stor del upphört att ega giltighet. Vid

flere af de lönerregleringar, som under de senare åren öfvergått de flesta embetsverk och myndigheter, hade nemligen stadgats, att lösen för verkens expeditioner skulle upphöra att utgå, antingen helt och hållet eller ock för sådana expeditioner, hvilka part författningsenligt vore pligtig att lösa. Visserligen hade i sammanhang härmed sådana åtgärder vidtagits, att den upphörda expeditionslösen i allmänhet blifvit ersatt med förhöjd stämpelafgift, men hvad särskildt anginge fullmakter och dermed likställda handlingar, hade motsvarande förhöjning af stämpelafgifterna icke egt rum. Den förlust, som genom den fixa stämpelafgiftens upphörande komme att tillskyndas statsverket, vore enligt komiterades förmenande ej heller af tillräcklig betydighet, att betänklighet på denna grund borde möta mot ifrågavarande afgifts afskaffande. Till ledning för beräkning af denna förlust hafva komiterade upplyst, att antalet från statsdepartementen utfärdade fullmakter, konstitutiorial och förordnanden, hvarigenom embeten eller tjenster blifvit tillsatta, under år 1880 utgjort 462, för hvilket antal nu ifrågavarande stämpelbelopp alltså uppgått till 2,772 kronor.

Med afseende åter å de proportionella stämpelafgifterna hafva komiterade anmärkt, att genom föreskriften, att de mot krigsmanskasseafgifterna svarande afgifter skulle fortfara att utgå till oförändradt belopp, den fördel visserligen vunnits, att statsverket kommit att uppbära aritmetiskt lika belopp med dem, som förut ingått till kassorna och för hvilka statsverket lemnat ersättning. Men å andra sidan hade här af en synerligen invecklad beräkning af stämpelafgifterna för fullmakter och dermed likställda handlingar blifvit en följd. Jemte det att stämpelförordningen icke innehölle upplysning om de krigsmanskasseafgifterna motsvarande stämpelbeloppen för ifrågavarande handlingar, utan i detta hänseende hänvisade till äldre, ofta svåråtkomliga författningar, måste den dubbla beräkningsgrunden för fullmaktsstämpeln vålla vederbörande tjenstemän ett besvärligt och tidsödande arbete. Oafsedt att från krigsmanskassestämpeln vissa befrielser egde rum, förefunnes nemligen den skiljaktighet mellan grunderna för de båda stämpelnas utgörande, att, medan den allmänna stämpeln beräknades å samtliga tjensten åtföljande aflöningsförmåner, krigsmanskassestämpeln allenast beräknades å den med tjensten förenade ordinarie lön (således icke å tienstgöringspenningar eller sportler) samt att, under det vid befordran till högre tienst den förra stämpeln beräknades allenast å det belopp, hvarmed de nyvunna löneförmånerna öfversköto de förut innehafda, den senare stämpeln vid hvarje befordran beräknades å *hela* lönen, och detta oberoende deraf, huruvida den nya lönen vore högre än den gamla. Vid löne-

förhöjning åter, utan sammanhang med befordran till annan tjänst, beräknades krigsmanskasse-stämpeln, lika med den allmänna stämpeln, endast å den vunna förhöjningen. Då ifrågavarande särskilda fullmaktsstämpel nu mera utgjorde en allmän statsinkomst, som med de forna avancespenningarne till Vadstena krigsmanshuskassa och amiralitetskrigsmanskassan allenast hade det historiska ursprunget gemensamt, och då sålunda från nämnda inrättningsars sida intet hinder mötte för vidtagande af behöfliga ändringar i de grunder, hvarefter stämpeln utginge, hade komiterade för sin del icke kunnat finna, att något verkligt skäl förefunnnes för bibehållandet af de hittills bestående olikheterna vid beräkningen af de båda fullmaktsstämplarne. I öfverensstämmelse härmed föreslogo komiterade att för fullmakter och andra liknande handlingar, hvarigenom embeten eller tjänster tillsattes, skulle utgöras allenast en stämpelavgift till belopp af 2 kronor för hvarje fulla 100 kronor af samtliga löneförmånerna. Då högre lön erhöles, genom befordran eller annorledes, skulle dock denna avgift beräknas allenast å skillnaden mellan den lön, löntagaren näst förut innehaft, och den som erhöles. I saknad så väl af en fullständig aflöningsstatistik som af uppgifter angående samtliga under någon viss tidsperiod inträffade utnämningar, hafva komiterade, enligt hvad de förmålt, sett sig ur stånd att beräkna det inflytande, som den föreslagna förändringen komme att utöfva på statens inkomst af krigsmanskasse-stämpeln. Af några utaf komiterade anförda exempel, hemtade från olika stater, der aflöningen vore fördelad i lön och tjänstgöringspenningar eller dagaflöning, syntes dock framgå, att statsverkets inkomst af krigsmanskasse-stämpeln skulle genom de föreslagna nya grundernas tillämpande ställa sig högre för första fullmakten än efter de hittills gällande, men vid följande befordringar en successivt tilltagande minskning i inkomst inträda. Hvad inverkan på statsverkets inkomst på det hela af ifrågavarande stämpel skulle komma att utöfvas af den föreslagna anordningen, kunde svåriligen på förhand afgöras. Med afseende ej mindre derå, att utnämningar till de lägre tjänstebefattningarne naturligen förekomme i vidare antal än till de högre, än äfven derå, att vid de flesta stater aflöningsens fördelning i lön och tjänstgöringspenningar numera blifvit genomförd, syntes dock med temlig visshet kunna antagas, att, om än må hända någon minskning i statsinkomst uppstode, densamma likväl icke blefvæ af synnerligen afsevärd betydelse. Större betänkligheter skulle möjligen kunna anses möta deraf, att vissa stater utgjorde krigsmanskasse-stämpeln efter annan grund än den i allmänhet gällande, medan åter andra vore från densammas utgörande frikallade, antingen helt och hållet eller ock mot

erläggande af motsvarande afgift till annan institution. Det förstnämnda vore, enligt hvad ofvan blifvit förmäldt, förhållandet vid flottans stater, hvilka utgjorde ifrågavarande stämpel med 2 procent och hvilka sålunda enligt förslaget skulle få stämpeln nedsatt till 1 procent. Med afseende å det jemförelsevis ringa antalet fullmakter, som skulle komma i åtnjutande af denna nedsättning, syntes dock den derigenom uppkommande minskningen i statsinkomst icke vara af den betydighet, att den borde afhålla från genomförandet af en i öfrigt önskvärd likhet i beskattning. Likaså, och då någon egentlig grund icke förefunnes för den tjänstemännen vid Riksbanken och Riksgäldskontoret medgifna frihet från ifrågavarande stämpel, hade komiterade icke hyst någon tvekan att i detta afseende göra dem likställiga med öfriga tjänstemän.

Kongl. Maj:t har upptagit komiterades förslag om den fixa stämpelns upphörande äfvensom de båda proportionella afgifternas sammanslående till en afgift, men i öfrigt föreslagit bestämmelser väsentligen afvikande från komiterades förslag. Enligt Kongl. Maj:ts förslag skulle nemligen den allmänna fullmaktstämpeln beräknas endast å den ordinarie lönen samt utgå för den, som första gången finge befordran till embete eller tjänst med dylik lön, med 3 kronor för hvarje fulla 100 kronor af hela lönen och vid befordran, som medförde högre lön, med 2 kronor likaledes för hvarje fulla 100 kronor af lönen, hvaremot vid löneförhöjning i följd af ålderstillägg, dermed jemförlig uppflyttning från lägre till högre lönegrad eller löne reglering dessa 2 procent skulle beräknas endast å löneskilnaden.

Med afseende å hvad Kongl. Maj:t sålunda föreslagit har Herr Statsrådet och Chefen för Finansdepartementet anført, hurusom, då man i fråga om den direkta beskattningen icke gjorde någon åtskilnad emellan inkomster af olika slag, det för skattesystemets fullständigande vore nödigt att genom supplementär beskattning söka träffa sådana inkomst-källor, hvilka framför andra kunde anses ega större skatteförmåga, och att, när inkomst af lön, som åtföljde embete eller tjänst, måste genom den trygghet för framtiden, som vore dermed förenad, vara af långt högre värde än sådan inkomst, som genom tillfälligt arbete bereddes, goda skäl förefunnes att vid utfärdande af den handling, som vore för rättigheten till lönen grundläggande, för berörda högre värde utkräfvat något efter lönens belopp lämpadt skattebidrag. De stämpelafgifter, som för närvarande utgjordes för fullmakt, hvarigenom embete eller tjänst tillsattes, vore emellertid grundade på så invecklade stadganden, att de största svårigheter vore med deras tillämpning förenade. Antagandet af det utaf komiterade hufvudsakligen för denna olägenhets af-

hjälpande afgifna förslag komme väl att innebära ett steg till något bättre än det bestående, men skulle dock lemna åtskilligt öfrigt att önska. Både den omständigheten, att de med embete eller tjänst förenade extra inkomster jemväl skulle tagas i beräkning för stämpelafgiftens bestämmande, och det förhållande, att vid befordran, som medförde högre löneförmåner, stämpeln skulle utgå allenast för skilnaden i sagde förmåner, komme nemligen att i de flesta fall medföra besvärliga undersökningar så väl om beloppet af de omförmälda inkomster, som under en längre tidsföljd varit med embete eller tjänst förenade, som ock rörande det belopp, hvarför stämpelafgift vid en föregående befordran redan blifvit utgjord. Och, oafsedt dessa praktiska svårigheter, skulle dessutom, der förslaget antoges, deraf föranledas minskning i den nuvarande inkomsten af den ifrågavarande stämpelskatten, under det tillika, såsom komiterades egna uträkningar visade, denna minskning komme att ega rum till förmån för dem, som blefve befordrade från en lägre till en högre tjänst med bättre vilkor och sålunda vore mindre i behof af skattens lindrande än de lägst aflönade, hvilka enligt samma förslag deremot skulle träffas af en i jämförelse med för närvarande höjd beskattning. På dessa skäl, och då i öfrigt syntes med den ofvan angifna grunden för skattens utkräfvande mest förenligt, att stämpelbeskattning utginge allenast för sådan med embete eller tjänst förenad inkomst, som vore af varaktig beskaffenhet, hade Herr Statsrådet ansett sig böra förorda, att allenast den ordinarie lönen lades till grund för stämpelberäkningen, ett tillvägagående, som, oberäknadt en mera egentlig skattegrund framför det af komiterade afgifna förslag i ämnet, egde det företräde, dels att de ofvan påpekade praktiska olägenheter, som nämnda förslag skulle medföra, komme att undanrödjas, samt dels att, i stället för minskning i statsinkomsten af fullmaktsstämpeln, en skälig tillökning deri skulle beredas i sådan ordning att, under det stämpeln i allmänhet blefve något högre, förhöjningen, der den vore i någon mån afsevärd, dock komme att drabba dem, hvilka genom befordran finge åtnjuta högre lön och sålunda lättast kunde bära någon tillökning i skatten.

Hvad Kongl. Maj:t sålunda föreslagit eger, enligt Utskottets förmenande, ett obestriddigt företräde framför komiterades förslag derutinnan, att vid stämpelafgiftens utgörande endast den fasta lönen tagits i beräkning. Införandet af en dylik beräkningsgrund vore nemligen uppenbarligen i och för sig en förbättring i skattetekniskt hänseende af synnerlig vikt, och Utskottet har derföre också ansett sig böra för hvarje fall tillstyrka denna del af Kongl. Maj:ts förslag. Deremot har

Utskottet icke lika obetingadt kunnat ansluta sig till hvad Kongl. Maj:t med afseende å förevarande stämpelafgift i öfrigt föreslagit. Visserligen torde det ej vara möjligt att med någon grad af visshet beräkna, i hvad mån den ifrågasatta afgiften komme att medföra en tillökning i statsverkets inkomster, men med ledning af de beräkningar, komiterade verkstält, har Utskottet dock ansett sig kunna antaga, att Kongl. Maj:ts förslag komme att innebära en så pass betydligt förhöjd beskattning, att om samma förslag också möjligen kunnat förordas ur synpunkten af den ökade skattebördan, som vid ett vidsträcktare användande af stämpelskatten för statsbehofvens fyllande, synes böra drabba äfven embets- och tjänstemän, det likväl, vid det förhållande att ett dylikt utsträckt anlåtande af nämnda skatt för närvarande ej torde vara af behofvet påkalladt, icke syntes Utskottet böra ifrågasättas. Att, såsom Kongl. Maj:t föreslagit, låta stämpeln beräknas å hela lönen ej blott vid första fullmaktens erhållande utan äfven vid befordran, som medför högre lön, innebure för öfrigt uppenbarligen en progressiv beskattning af embets- och tjänstemäns löneinkomster, som blefve temligen fristående inom vårt skattesystem. Då Utskottet emellertid, såsom redan blifvit nämndt, ansett det för hvarje händelse önskvärdt att införa fullmaktstämpelns beräkning endast å ordinarie lönen, har Utskottet ej heller kunnat ansluta sig till komiterades förslag. Detta lider för öfrigt, såsom ofvan blifvit antydt, äfven af det väsentliga felet, att det sammans genomförande antagligen i det hela skulle medföra en minskning i statsinkomst, hvilket Utskottet så mycket mindre ansett lämpligt, som en dylik minskning i alla händelser måste uppkomma genom den nuvarande fixa fullmaktstämpelns afskaffande. Då det emellertid icke torde vara möjligt att med tillämpande af stämpelns beräkning endast å ordinarie lönen anordna den nya fullmaktstämpeln så, att densamma komme att lemna alldeles samma finansiella resultat som de nuvarande stämpelafgifterna, har Utskottet, som derjemte finner nu gällande bestämmelser af olika afgiftsberäkningar för fullmakter inom olika förvaltningsgrenar sakna den framför allt viktiga jemlikhet i beskattning för likartade förmåner och derföre böra i alla händelser undanrödjas, ansett sig böra föreslå allmänt gällande stämpelsatser, som snarare komme att medföra någon tillökning i statsverkets inkomster än tvärt om. Enligt hvad Utskottet tror sig kunna antaga, skulle detta blifva händelsen, derest ifrågavarande stämpelafgift bestämdes för den, som första gången undfått befordran till embete eller tjänst med ordinarie lön, till tre procent af lönen, och för den, som erhållit högre lön genom befordran, löneförhöjning i följd af ålderstillägg, dermed jem-

förlig uppflyttning från lägre till högre lönegrad eller löne reglering, till likaledes tre procent af *löneskilnaden*.

Härförutom har Utskottet ansett sig böra föreslå några mindre förändringar i författningens ordalydelse, i hvad densamma afser förevarande rubrik. Så torde det i första momentet förekommande uttrycket »ytterligare befordran» till undvikande af missförstånd lämpligen böra utbytas emot »befordran som medför högre lön». Det i tredje momentet förekommande uttrycket »löneskilnaden» synes af samma orsak böra utbytas mot »skilnaden mellan den stämpelafgift underkastade lön, löntagaren näst förut innehaft, och den, som erhålles».

Kongl. Maj:t har slutligen föreslagit, att stämpel för fullmakt å embete eller tjänst, som icke medför rätt till tjänstgöringspenningar, måtte beräknas för allenast två tredjedelar af lönen, äfvensom att stämpel för fullmakt å embete eller tjänst lydande under Utrikesdepartementet icke måtte öfverstiga 300 kronor. Med afseende å dessa båda undantag från den allmänna regeln för fullmaktsstämpelns beräkning anföres i statsrådsprotokollet, hurusom, under det aflöningsförmånerna för de flesta embeten och tjänster i senare tider blifvit fördelade i lön- och tjänstgöringspenningar, det dock funnes åtskilliga embeten och tjänster, i afseende på hvilka en sådan reglering icke egt rum, utan för hvilka hela den ansagna inkomsten ännu benämnes lön. Det vore uppenbart obilligt, om fullmaktsstämpeln äfven för sistnämnda embeten och tjänster skulle utgå för hela lönen. Med anledning häraf, och då tjänstgöringspenningarne i allmänhet utgjorde en tredjedel af aflöningen, hade ofvan först nämnda undantag blifvit föreslaget. Hvad åter anginge det andra undantaget, så hade den större aflöning, som vore med vissa embeten under Utrikesdepartementet förenad, blifvit bestämd med hänsyn till de höga lefnadskostnaderna å utrikes ort, hvarförutom den jemväl här ifrågavarande fördelningen af aflöningen i lön, tjänstgöringspenningar m. m. ännu icke blifvit genomförd, vid hvilket förhållande det syntes billigt att stämpel för fullmakt å embete af ifrågavarande beskaffenhet icke finge öfverstiga 300 kronor, som utgjorde det högsta belopp, hvar till stämpel för fullmakt å civilt embete inom riket enligt de af Kongl. Maj:t föreslagna grunder skulle ungefärligen uppgå.

Vid hvad Kongl. Maj:t sålunda föreslagit har Utskottet icke funnit något att erinra.

Utskottet hemställer alltså,

1:o.

att den i stämpeltariffen under § 3 i författningsförslaget

förekommande rubriken »fullmakt, annan, å embete eller tjänst» må erhålla följande lydelse:

»Fullmakt, annan, å embete eller tjänst» förses för den, som första gången undfått befordran till embete eller tjänst med ordinarie lön, med stämpel till belopp af 3 kronor för hvarje fulla 100 kronor af lönen, men för den, som erhållit befordran, som medför högre lön, till belopp af 3 kronor för hvarje fulla 100 kronor af skillnaden mellan den stämpelafgift underkastade lön, löntagaren näst förut innehaft, och den som erhålles;

dock att stämpel för fullmakt å embete eller tjänst, som icke medför rätt till tjänstgöringspenningar, beräknas för allenast två tredjedelar af lönen och för fullmakt å embete eller tjänst lydande under Utrikesdepartementet icke må öfverstiga 300 kronor.

Vid löneförhöjning i följd af ålderstillägg, dermed jemförlig uppflyttning från lägre till högre lönegrad eller lönereglering utgöres stämpel med 3 kronor för hvarje fulla 100 kronor af skillnaden mellan den stämpelafgift underkastade lön, löntagaren näst förut innehaft, och den, som erhålles.

§ 6.

Enligt denna paragraf skulle, så länge Stockholms stads tjänstemän vid befordran hade att erlägga 1 procent af lönen till Stora barnhuset, den för fullmakter föreslagna stämpelafgift för dessa tjänstemän minskas med 1 krona för hvarje fulla 100 kronor af lönen. Då emellertid, enligt hvad komiterade jemväl påpekat, äfven tjänstemän vid bergsstaten på grund af gällande stadganden vid befordran i stället för krigsmanskasse-stämpeln erlägga en afgift till Bergskollegii armbössa, synes äfven dessa tjänstemän böra medgifvas ett mot sist berörda afgift svarande afdrag å fullmaktsstämpeln.

Utskottet hemställer derföre,

2:o.

att det i § 6 af författningsförslaget meddelade stadgande måtte erhålla följande lydelse:

»Så länge enligt gällande stadganden afgift, motsvarande viss procent af lönen, vid befordran utgöres af tjänsteman å bergsstaten till Bergskollegii armbössa samt af Stockholms stads

tjenstemän till Stora barnhuset, skall den enligt denna Art. för fullmakter stadgade stämpelafgift för dessa tjenstemän minskas *med ett mot nämnda afgifter svarande belopp.*»

Då emellertid genomförandet af ett fullt likformigt användande af den allmänna fullmaktsstämpeln synes synnerligt önskvärdt, har Utskottet ifrågasatt, huruvida icke ofvanberörda undantagsstadgande kunde göras obehöfligt. Det har syntes Utskottet som detta lättast kunde ske derigenom att, på sätt år 1851 med avancementspenningarne m. fl. afgifter egde rum, de till ofvannämnda inrättningar utgående afgifter ersattes med bestämda statsanslag, och statsverket i stället uppbure oafkortade stämpelafgifter å vederbörande fullmakter. Utan att dock vilja framställa något bestämdt förslag härutinnan, hemställer Utskottet allenast,

3:o.

att Riksdagen måtte hos Kongl. Maj:t hemställa, huruvida icke genom lämpliga åtgärders vidtagande ofvanberörda undantagsstadgande kunde göras obehöfligt, så att de allmänna föreskrifterna angående stämpelafgifts utgörande vid befordran äfven blefve på Stockholms stads tjenstemän och tjeustemännen vid bergsstaten tillämpliga.

§ 8.

I öfverensstämmelse med hvad Kongl. Maj:t föreslagit hade Utskottet i sitt betänkande N:o 6 hemställt, att sista stycket af denna paragraf måtte erhålla följande lydelse:

»Frihet från stämpel enligt denna Art. eger jemväl rum i mål och ärenden, som angå taxering, så ock i frågor rörande debitering, afskrifning eller restitution af kronoutskylder eller andra afgifter till staten, markegångssättning, anmärkning vid offentliga räkenskaper, redogörelse för allmänna medel, utsyning af skog å allmänning eller ekars fällande å kronojord, tillverkning och inlösen af salpeter och tvist om värfning, äfvensom i ärenden, som anhängiggöras hos justitiekanslersemetet eller Riksdagens justitieombudsman.»

Denna hemställan har Andra Kammararen bifallit, hvaremot Första Kammararen, med föranledande af en under diskussionen i Kammararen framställd anmärkning derom att nämnda del af § 8, i likhet med de uppskjutna delarne af författningsförslaget, borde pröfvas först sedan de

frågor, som hänvisats till Riksdagens Särskilda Utskott, blifvit slutligen afgjorda, återförvisat ofvan återgifna del af § 8 till Utskottet. Nu gällande stämpelförordnings § 7 stadgade nemligen stämpelfrihet för mål angående kronans räntor, äfvensom för mål angående åsättande af ränta eller rotering, och i komiterades förslag hade på grund häraf sista stycket af § 8 erhållit följande lydelse: »Frihet från stämpel enligt denna Art. eger jemväl rum i mål och ärenden, som angå påförande, debitering, afskrifning eller restitution af kronoutskylder eller andra afgifter till staten, åsättande af rotering» etc. Anledningen till den förändrade lydelse som stadgandet erhållit i Kongl. Maj:ts förslag vore uppenbarligen endast den, att Kongl. Maj:t i samband med förslaget om ny stämpelförordning framlagt förslag till grundskatternas afskrifning och roteringsens upphörande.

Utskottet erkänner den framställda anmärkningens befogenhet, men då Andra Kammaren för sin del godkänt den lydelse af § 8, som af Utskottet föreslagits, hemställer Utskottet till Första Kammaren,

4:o.

att Kammaren ville fatta beslut angående ifrågavarande del af § 8.

§ 9.

Enligt gällande stämpelförordning skola *bouppteckningar* fördes med stämpel till belopp af 50 öre för hvarje fulla 100 kronor af behållningen i boet. Befrielse från stämpel eger dock rum, der behållningen ej uppgår till 1,000 kronor, äfvensom för efterlevande makes giftorätt, hvilken, ehvad den utgör mer eller mindre, beräknas till hälften af behållningen.

I sitt utlåtande angående skatteförhållandena i riket hade skatte-regleringskomitéen, under förordande att den nu för testamente, fideikommiss och arf utgående bevillning skulle upphöra, föreslagit, att en arfskatt måtte, efter utländskt mönster, hos oss införas, att, under form af stämpel till bouppteckning, då den för inregistrering till domstol inlemnades, utgå efter arffallet bos behållning med belopp, som skulle från $\frac{1}{2}$ till 6 procent vexla dels efter behållningens storlek och dels efter närmaste arfvings närmare eller fjernare skyldskap med arflåtare. Derjemte hade komitéen föreslagit befrielse från all stämpel för

bouppteckningar, som, efter afdrag af giftorätten, utvisade behållning under 1,000 kronor.

Kongl. Maj:t har upptagit komiténs förslag i modifierad form och, med förordande att den för arf, testamente, fideikommiss och gåfva nu stadgade bevillning måtte upphöra, hemställt, att bouppteckning, der behållningen i boet, hvilken med afseende å efterlevande makes giftorätt borde beräknas på sätt komiterade föreslagit, ej uppginge till 1,000 kronor, måtte vara fri från stämpel, men att bouppteckningar i annat fall, då de för inregistrering hos domstol företeddes, måtte för hvarje fulla 100 kronor af behållningen beläggas med stämpel till nednämnda belopp:

då arflåtaren efterlemnad bröstarfvinge: 50 öre, när behållningen icke uppgår till 10,000 kronor, men eljest 1 krona; samt

då arflåtaren efterlemnad fjermare arfvinge eller affidit utan känd arfvinge: 50 öre, när behållningen icke uppgår till 5,000 kronor, men eljest 3 kronor.

Såsom en konsekvens af arfskattens förhöjning har Kongl. Maj:t derjemte dels förordat en motsvarande förhöjning i lagfartsstämpeln för *gåfvobref om fast egendom* samt likaledes någon förhöjning i den för afhandling om *gåfva af fartyg* stadgade stämpelafgift, dels ock föreslagit, att afhandling om *gåfva af annan lös egendom* vid utgifvandet skulle förses med stämpel af 1 krona för hvarje fulla 100 kronor af gåfvans värde.

Skatteregleringskomitéen hade vidare, under åberopande af det förhållande, att stämpelafgift till belopp af 15 öre för hvarje fulla 100 kronor af värdet tillförene utgått för fastebref, men att denna afgift upphört, sedan dylika handlingar efter den förändring i lagstiftningen, som genom förordningen den 16 Juni 1875 om lagfart af fast egendom vidtagits, icke vidare utfärdades, förordat att enahanda stämpelafgift, som sålunda utgått för fastebref, måtte framdeles utgöras för lagfartsbevis, der det icke grundades på lagfart af arf eller giftorätt. Då emellertid den för dylikt bevis ifrågasatta stämpeln skulle utgå efter alldeles enahanda grund som stämpeln för den fångeshandling, på grund hvaraf lagfart meddelades, och komme att ungefär samtidigt med denna stämpel utgöras, hade det af komitéen åsyftade mål, att återinföra de med lagfart å fast egendom förenade stämpelafgifter till samma belopp, hvarmed de förut utgått, syntes Kongl. Maj:t kunna enklast vinnas på det sätt, att stämpelafgiften för fångeshandlingen, der denna utgjordes af köpe- eller bytesbref, höjdes från dess nuvarande belopp af 60 öre till 75 öre för hvarje fulla 100 kronor af lagfarens fastighets värde.

I ett afseende har dock Kongl. Maj:t förordat en ännu mer betydande förhöjning af lagfartsstämpeln. Afhandling, på grund hvaraf lagfart sökes för aktiebolag, som icke drifver baukrörelse, kommer nemligen, om Kongl. Maj:ts förslag antages, att underkastas stämpelafgift till dubbla beloppet mot andra fångeshandlingar eller vid fång å fast egendom i allmänhet 1 krona 50 öre för hvarje fulla 100 kronor af egendomens värde och vid skattelösen af kronojord 10 kronor. Med afseende å befogenheten af ett dylikt undantagsstadgande har af Herr Statsrådet och Chefen för Finansdepartementet anförts, hurusom de periodiskt återkommande lagfartsafgifterna otvifvelaktigt i längden måste verka såsom en grundskatt, hvilken för fastighet i allmänhet årligen kunde anses utgöra hvad på värdet deraf för år belöpte af samtliga de dylika afgifter, hvilka blifvit erlagda under den tidrymd, hvarunder fastigheterna i landet i medeltal ombytte egare. Nu vore emellertid uppenbart, att, der en fastighet långt utöfver en dylik tidrymd fortföre att vara i samme egares hand, de ifrågavarande stämpelafgifterna för denna fastighet, fördelade på en längre tid, icke kunde uppgå till lika högt årligt belopp, som enahanda afgifter beräknades årligen utgöra för fastighet i allmänhet inom landet. En skattelindring skulle i följd häraf gemenligen komma att ega rum i afseende på fastighet, hvilken kunde antagas enligt regeln mera sällan ombyta egare. På grund häraf hade aktiebolagen som, under åtnjutande af förmånen af begränsad ansvarighet, utöfvade verksamhet med lukrativt ändamål, syntes böra vidkännas förhöjning i stämpelafgiften för fångeshandling å fast egendom, som ofta till stor betydighet af dem förvärfvades. Den utsträckning, bolagsinstitutionens tillämpning under senare tid vunnit, så att numera den större bruks-, sågverks- och fabriksrörelsen mer och mer öfvergått i händerna på aktiebolag, och äfven för jordbruksrörelsens bedrivande bolag börjat bilda sig, måste nemligen komma att hafva till följd, att fast egendom till betydande värde samlades hos dessa bolag, och att den omsättning af fastigheten, som i allmänhet egde rum, då den befunde sig i fysiska personers ego, icke på långt när blefve lika lifvig, sedan fastigheten kommit att tillhöra ett bolag. För den skatt, staten ansåge sig böra upphemta af fastighet vid dess öfvergång från en till annan egare, kräfde derföre billigheten att ersättning beredd genom en särskild beskattning å de i bolags hand komna fastigheterna. Samma skäl, som talade för att aktiebolagen underkastades förhöjda lagfartsafgifter, syntes visserligen äfven påkalla motsvarande beskattning af fromma stiftelser och dermed jemförliga inrättningar. I betraktande af deras allmännyttiga syftemål och den undantagsställning de hittills åt-

njutit vid stämpelskattens tillämpning, hade dock med afseende å dem åtgärden ansetts böra inskränkas derhän, att genom upphäfvande af den nu för dylik fångeshandling medgifna stämpelfrihet de allmänna grunderna för lagfartsstämpeln derå gjordes tillämpliga. Att ej heller bankaktiebolagen inbegripits under den föreslagna förhöjningen, hade åter berott derpå, att, då bolagsordning för sådant aktiebolag, som drefve bankrörelse, gemenligen innehölle föreskrift, att bolaget icke enligt regeln finge ega annan fastighet, än som för bankens inrymmande erfordrades, utan att fastighet, som för iakttagande af bolagets rätt måste inropas, skulle så fort som möjligt afyttras, hade det icke synts vara med den ofvan angifna grunden för den ifrågasatta högre lagfartsstämpeln förenligt att föreskrifva dess utgörande jemväl för fångeshandling å fastighet, hvilken, af dylikt aktiebolag förvärfvad, icke i regeln komme att under någon längre tid förblifva i bolagets ego.

I sammanhang med den ifrågasatta förhöjningen af lagfartsstämpeln har Kongl. Maj:t jemväl föreslagit en förhöjning i stämpeln å afhandling om öfverlåtelse af kronohemman eller skattlagdt kronony bygge. Enligt gällande stämpelförordning skola nemligen *öfverlåtelse- och transportbref* å kronorusthåll förses med stämpel enligt samma grund som andra köpebref; öfverlåtelsebref å kronohemman med hälften mindre än vanliga köpebref och öfverlåtelsebref å skattlagda nybyggen med fjerdelen. Med afseende derå att genom Kongl. kungörelsen den 8 Maj 1863 innehafvare af kronohemman medgifvits en lika vidsträckt frihet i afseende på öfverlåtelse af hemmanet som den, hvilken enligt Kongl. förordningen den 22 Februari 1749 tillkommer innehafvare af kronorusthåll, har till en början ofvan berörda olikhet i beskattning af kronorusthåll och andra kronohemman ansetts böra upphöra, samt alla kronohemman underkastas den för kronorusthåll stadgade afgiften, i hvilken Kongl. Maj:t föreslagit en förhöjning af 15 öre. Den nu för afhandlingar om öfverlåtelse af skattlagda krononybyggen utgående stämpelafgiften har deremot åter ansetts ej böra höjas med mera än 5 öre. Äfven här har Kongl. Maj:t för öfrigt föreslagit en till dubbla beloppet förhöjd afgift för aktiebolagen.

Jemväl för afhandlingar om *skogsafverkning*, som för närvarande skola stämpelbeläggas efter samma grunder som köpebref om fast egendom, endast med den skilnad, att, derest i afhandlingen värdesumma ej finnes utsatt, stämpelafgiften utgöres med 5 öre för hvarje full kvadratrek, har Kongl. Maj:t förordnat en förhöjning af stämpelafgiften och föreslagit, att dylika handlingar måtte vid utgifvandet underkastas stämpelbeskattning till belopp af 75 öre för hvarje fulla 100 kronor af hvad

för rättigheten blifvit utfäst eller, om detta icke blifvit i afhandlingen till visst belopp bestämdt, af 6 öre för hvarje fullt antal af 10 ar utaf det upplåtna skogsskiftet.

Den vid in-teckning af afhandling om nyttjanderätt till fast egen-dom nu utgående stämpelafgift har Kongl. Maj:t med för-anledande af skatteregleringskomiténs förslag likades ansett böra förhöjas från nu stadgade 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af afgälden till dubbla beloppet.

Under det de stämpelafgifter, hvilka nu utgöras för enskilda handlingar och äro att betrakta såsom en skatt å förändringar i privaträttsliga förhållanden, i de flesta fall skola erläggas först då dessa handlingar af en eller annan anledning varda inför offentlig myndighet uppvisade, hade skatteregleringskomitén vidare, med anmärkning att ett dylikt uppvisande vore för skattens natur föga väsentligt, föreslagit, att föreskrifter, i likhet med hvad i främmande länder vore stadgadt, måtte meddelas, att åtskilliga dylika handlingar skulle, oberoende deraf, huruvida de vid offentlig myndighet företeddes eller icke, vid utgifvandet förses med stämpel. Kongl. Maj:t har upptagit jemväl detta förslag i modifierad form samt föreslagit, att *vexlar*, *anvisningar* och *invisningar*, som utfärdas här i riket, äfvensom bevis om *deposition* af penningar med rätt till deras återbekommande å viss tid eller efter uppsägning måtte vid utgifvandet underkastas en stämpelafgift af 50 öre, när handlingens värde icke uppgår till 1,000 kronor, men eljest 1 krona. På sätt författningsförslaget anger, skulle dock för vissa *vexlar*, *anvisningar* och *invisningar* frihet från denna stämpel ega rum.

Af ofvanberörda handlingar äro för närvarande endast de här i riket utfärdade *vexlar* och *anvisningar*, som äro ställda att å utrikes ort betalas, underkastade stämpelbeläggning vid utgifvandet.

Äfven för *certepartier* eller fraktslut om fartyg, som för närvarande endast äro underkastade stämpelbeläggning, då de vid domstol eller hos exekutor företes, har Kongl. Maj:t föreslagit en stämpelafgift vid utgifvandet till belopp af 50 öre.

Med bibehållande af den för *skuldebref* nu stadgade stämpelafgift har Kongl. Maj:t slutligen föreslagit, att dylik handling skulle, då derför lemnas hypotek, vid låns upptagande af låntagaren förses med stämpel af 50 öre, när förskrifna beloppet icke uppginge till 1,000 kronor, men eljest af 1 krona.

Samtliga här ofvan omförmälda förslag till förhöjning i redan utgående stämpelafgifter eller införandet af nya dylika afgifter hafva af Kongl. Maj:t framstälts hufvudsakligen med fäst afseende å ett till följd af den ifrågasatta reformen i vårt skattesystem samt försvars-

väsandets utsträckning möjligen förekommande behof af nya statsinkomster. Då emellertid detta skäl för en ökad beskattning numera bortfallit samt, på sätt Utskottet i sitt Betänkande N:o 6 anført, en utsträckning af stämpelbeskattningen i den omfattning, som af Kongl. Maj:t ifrågasatts, utan motsvarande behof icke syns Utskottet med fog kunna förordas, har Utskottet, med afstyrkande af hvad Kongl. Maj:t angående ofvan berörda enskilda handlingars stämpelbeläggning föreslagit, ansett sig böra föreslå, att nu gällande bestämmelser i allmänhet måtte bibehållas, dock med iakttagande, der sådant låter sig göra, af de utaf Kongl. Maj:t föreslagna redaktionsförändringar.

I ett och annat hänseende har dock Utskottet ansett dessa bestämmelser böra förändras äfven med afseende å innehållet. Så har Utskottet funnit det af Kongl. Maj:t föreslagna sättet för beräkning af efterlevande makes giftorätt vid bouppteckningars stämpelbeläggning böra tillerkännas företräde framför nu gällande bestämmelser.

Gåfvobref om fartyg skola för närvarande, så snart fartygets drägtighet öfverstiger 33,33 ton, motsvarande 10 läster, beläggas med stämpel, då värde finnes å gåfvan angifvet, af 60 öre för hvarje fulla 100 kronor, men då värdesumma ej finnes utsatt, af 50 öre pr läst eller 15 öre pr ton. I öfverensstämmelse med hvad angående köpebref om fartyg är föreslaget, synes dock berörda 33,33 ton böra höjas till 40 ton samt stämpelafgiften i hvarje fall beräknas efter fartygets drägtighet.

Då den af Kongl. Maj:t ifrågasatta förhöjningen i lagfartsstämpeln för aktiebolag icke åsyftar förökad statsinkomst, utan endast att förebygga en genom hopandet af fast egendom i bolagens händer förorsakad minskning i samma inkomst, har Utskottet ansett sig böra förordas ett höjande af stämpeln för köpebref och dermed likställda handlingar, på grund hvaraf lagfart sökes af aktiebolag, som icke drifva bankrörelse, till dubbla beloppet mot för andra fastighetsegare, äfvensom att förordas en liknande förhöjning i stämpeln å afhandlingar om öfverlåtelse af kronohemman eller skattlagdt nybygge.

Enligt Kongl. kungörelsen af den 8 Maj 1863 ega vid öfverlåtelse af kronohemman före åboens anförvandter inom börsleden fortfarande rätt att anmäla sig till hemmanets öfvertagande, hvilken rätt, enligt Kongl. Brefvet den 5 Februari 1808 samt Kongl. Kammarkollegii kungörelse den 7 Juli 1876, i ännu vidsträcktare mån eger rum vid öfverlåtelse af krononybyggen. Den, som erhållit ett dylikt hemman eller nybygge på sig öfverlätet, är således icke, förr än bördetiden är ute, viss att få behålla detsamma. Då billigheten härvid synes fordra, att den föreskrifna stämpelafgiften ej utgöres i andra fall, än då åborätt

på grund af öfverlåtelsen vinnes, vill Utskottet föreslå en ändring af stadgandet i berörda syfte. På grund af hvad härofvan blifvit anfördt, vill Utskottet jemväl föreslå den ändring i nu gällande stadganden, att stämpelafgiften vid vinnande af åborätt på grund af öfverlåtelse af såväl kronorusthåll som andra kronohemman måtte bestämmas till 60 öre, hvaremot afgiften vid öfverlåtelse af nybyggen synts Utskottet lämpligen kunna fastställas till det af Kongl. Maj:t förordade belopp.

Med afseende å afhandlingar om *skogsafverkning*, i hvilka värdesumma ej blifvit utsatt, har Utskottet upptagit det af Kongl. Maj:t förordade stämpelbeloppet, 6 öre för hvarje fullt antal af 10 ar, enär detta belopp i det närmaste motsvarar den nu stadgade afgiften, 5 öre för hvarje full kvadratref.

Jemväl med afseende å vexlar och andra dermed likställda handlingar som utfärdas å utrikes ort, har Kongl. Maj:t föreslagit en förändring i nu gällande stadganden. Vexlar äfvensom anvisningar eller s. k. mandats, som äro dragna å utrikes ort, skola för närvarande i likhet med vexlar, utfärdade här i riket men ställda att å utrikes ort betalas, oafsedt den stämpelbeskattning som de äro underkastade, då de hos domaren eller exekutor uppvisas, förses med en särskild stämpel, vaxel å 1 krona samt anvisning eller mandat å 50 öre eller ock skrivas å till nämnda värden stämplade blanketter. Med anledning deraf att »mandat» allenast är den franska termen för anvisning, och någon olikhet uti betydelsen af dessa båda benämningar icke torde förefinnas, har till en början den olika beskattningen af mandats och vexlar ansetts böra upphöra. Kongl. Maj:t har derjemte, i likhet med hvad angående inrikes vexlar blifvit förordadt, föreslagit att den för utrikes vexlar nu stadgade stämpeln å 1 krona måtte nedsättas till 50 öre för vaxel, lydande å mindre belopp än 1,000 kronor.

Den lindring, som sålunda skulle medgifvas för de mindre beloppen, har Utskottet ansett sig böra utsträcka derhän att, i öfverensstämmelse med hvad för åtskilliga liknande fall blifvit föreslaget, frihet från stämpel medgäfvos då vaxelus belopp icke uppginge till 100 kronor. Med den sålunda föreslagna stämpelfriheten har Utskottet särskildt afsett de betydliga penningesummor, som från Amerika öfversändas af dit utvandrade svenskar till deras här qvarboende anförvandter, och hvilka penningeförsändelser i allmänhet verkställas i flera små belopp medelst vexlar, dragna i Amerika och betalbara här i landet. Redan vid sistlidet års riksdag väckte en enskild motionär i Andra Kammaren ett förslag om dessa vaxlars befriande från stämpel. Utskottet ansåg sig dock då, i afvaktan på Kongl. Maj:ts redan bebådade förslag till

ny stämpelförordning ej böra ingå i någon undersökning, om och på hvad sätt en öfvergång från den fixa vexelstämpeln till stämpelafgiftens bestämmande i visst förhållande till vexelsummans storlek borde ega rum. Då berörda förslag nu föreligger, samt genom Kongl. Maj:ts hemställan om nedsättning i stämpelafgiften för vexlar å belopp under 1,000 kronor en ändring i nu gällande stadganden ifrågasatts i syfte att göra afgiften i viss mån beroende af vexelsummans storlek, har Utskottet på ofvan angifna skäl ansett sig böra förorda meranämnda stämpelfrihets införande.

Vid behandlingen af Utskottets Betänkande N:o 6 hafva båda Kamrarne till Utskottet återförvisat följande under förevarande paragraf förekommande rubriker jemte tillhörande stadganden och hänvisningar: *Förpantningsbref, Försäkringsbref, Förvärf af fast egendom i enlighet med gällande författningar om jords eller lägenhets afstående för allmänt behof eller om afledning af vatten, Hyreskontrakt, Jordafsöndring, Köp af lösören, hvilka i säljarens vård kvarblifva, Köp af fartyg, Lifränta, Lösöre-köp, Premieqvittens, Räkning, godkänd, samt Testamente om fast egendom.*

Af den diskussion som föregick beslutet att återförvisa rubriken »Förpantningsbref» framgår, att syftet dermed var att bereda Utskottet tillfälle att taga under ompröfning, huruvida icke sådant förpantningsbref, på grund hvaraf inteckning enligt § 3 Sjölagen sökes till säkerhet för af beställaren lemnadt förskott å under byggnad varande fartyg, borde göras fritt från stämpel. Såsom skäl härför anfördes, att den inteckning, som på grund af dylika förpantningsbref meddelades, städse vore afsedd att gälla för mycket kort tid, oftast endast några månader, samt att det vid sådant förhållande måste synas obilligt att dessa förpantningsbref, som oftast lydde å högst betydande belopp, skulle vara underkastade samma stämpelafgift, som utkräfdes, då en inteckning afsedd att gälla för flera år meddelades.

Med anledning af hvad sålunda blifvit upplyst, och då införandet af stämpelfrihet i förevarande fall synes kunna bereda en för landet vigtig näringsgren en välbehöflig lättnad har Utskottet ansett sig böra föreslå att Förpantningsbref, på grund hvaraf inteckning sökes enligt § 3 Sjölagen, måtte vara befriadt från stämpel.

Öfriga här ofvan omförmälda rubriker hafva, enligt hvad af den i Kamrarne förda diskussionen jemväl framgår, till Utskottet återförvisats endast på den grund att de ansetts stå i det nära samband med antingen rubriken »Förpantningsbref» eller ock de rubriker, hvilkas pröfning tillsvidare uppskjutits, att de borde behandlas i samband med dessa. Med afseende å dem har Utskottet på grund häraf icke

vidtagit annan förändring än som föranledts deraf att, sedan Utskottet afstyrkt Kongl. Maj:ts förslag om införande af en särskild stämpelafgift för skuldebref med hypotek vid låns upptagande, rubriken »Skuldebref» ansetts böra, i likhet med hvad för närvarande eger rum, göras till hufvudrubrik, till hvilken såväl »förpantningsbref» som öfriga handlingar, hvilka äro underkastade samma föreskrifter med afseende å utgörande af stämpelafgift, skola hänföras.

På grund af hvad Utskottet sålunda anfört, hemställer Utskottet

5:o.

att rubriken »Bouppteckning» måtte erhålla följande lydelse:

»*Bouppteckning* skall, då den för inregistrering hos domstol företes, vara försedd med stämpel till belopp af 50 öre för hvarje fulla 100 kronor af behållningen i boet.

Befrielse från stämpel eger likväl rum, der behållningen i boet icke uppgår till 1,000 kronor; skolande för bouppteckning, som till underdomstol i stad ingifves, från det belopp, hvartill stämpeln efter nu stadgad beräkningsgrund uppgår, afdragas ett belopp, motsvarande den för bevis om bouppteckningens inlemnande och inregistrering vid domstolen bestämde lösen, äfven om på grund af gällande författning dylik lösen ej må fordras.

Såsom behållning i boet skall, der make lefver efter, anses endast hvad som återstår efter afdrag af den efterlefvandes giftorätt, hvilken, ehvad den utgör mer eller mindre, bör beräknas till hälften af behållningen»;

6:o.

att Riksdagen måtte besluta, att bevis om *deposition* af penningar med rätt till deras återbekommande å viss tid eller efter uppsägning skall fortfarande som hittills vid utgifvandet vara fritt från stämpel;

7:o.

att rubriken »Gåfva af fartyg» måtte erhålla följande lydelse:

»*Gåfva af fartyg*, hvars drägtighet öfverstiger 40 ton: afhandling derom skall vid utgifvandet förses med stämpel af 15 öre för hvarje ton af fartygets drägtighet;»

8:o.

att Riksdagen måtte besluta, att afhandling om *gåfva af annan lös egendom* än fartyg skall fortfarande som hittills vara befriad från stämpelafgift vid utgifvandet;

9:o.

att föreskrifterna angående stämpelbeläggning af *skuldebref* måtte erhålla följande lydelse:

»*Skuldebref* skall, då det för vinnande af inteckning eller betalning hos offentlig myndighet företes, vara försedt med stämpel af 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af det kapitalbelopp, för hvilket inteckning eller betalning sökes;

dock är *skuldebref* fritt från stämpel, då på grund deraf fordran bevakas i konkurs eller inteckning sökes i jernväg;

se för öfrigt §§ 17 och 18;»

10:o.

att rubriken »*Certeparti*» måtte erhålla följande lydelse:

»*Certeparti*; lika med *skuldebref*;»

11:o.

att rubriken »*Förpantningsbref*» måtte erhålla följande lydelse:

»*Förpantningsbref*; lika med *Skuldebref*;

dock är *förpantningsbref* fritt från stämpel, då på grund deraf sökes inteckning enligt § 3 *Sjölagen*;»

12:o.

att rubriken »*Försäkringsbref*» måtte erhålla följande lydelse:

»*Försäkringsbref* eller annan handling, hvarigenom försäkring meddelas; lika med *Skuldebref*.

Af utländsk försäkringsgifvare eller hans agent meddeladt *qvittens* å premie, ehvad det tecknas å *försäkringshandling*

eller särskildt utfärdas, skall, innan det här i riket utlemnas, förses med stämpel till nedannämnda belopp:

vid försäkring af egendom: 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af premien; och

vid försäkring af lif: 30 öre för hvarje fulla 100 kronor af premien;

dock icke i något fall under 50 öre;»

13:o.

att föreskrifterna angående stämpel å afhandlingar om *köp* måtte erhålla följande lydelse:

»*Köp, af fast egendom*: afhandling derom eller af offentlig myndighet utfärdad köpehandling skall, då den för lagfart företes, vara försedd med stämpel af 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af egendomens värde; dock att köpeafhandling, på grund hvaraf lagfart sökes för aktiebolag, som icke drifver bankrörelse, bör vara belagd med stämpel af 1 krona 20 öre likaledes för hvarje fulla 100 kronor af egendomens värde.

Der köpeafhandling, utan tillägg till eller förändring i stadgade vilkor öfverlåtes inom den för lagfart föreskrifna tid, räknad från första fånget, och inom samma tid för lagfart företes, eger stämpelbeläggning rum allenast för sista fånget.

Fångeshandling, på grund hvaraf sökes lagfart å jernväg, är från stämpel fri.

Köp af lösören, hvilka i säljarens vård kvarblifva: afhandling derom skall, då den för intagande i vederbörande myndighets protokoll företes, vara försedd med stämpel af 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af köpesumman.

Köp af fartyg, hvars drägtighet öfverstiger 40 ton: afhandling derom skall vid utgifvandet förses med stämpel af 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af köpesumman eller, der denna icke är till bestämdt belopp angifven, af 15 öre för hvarje ton af fartygets drägtighet.

Sökes på grund af köpeafhandling, hvarom här ofvan förmäles, hos offentlig myndighet in-teckning eller betalning för ogulden köpeskilling, skall köpeafhandlingen vara försedd med särskild stämpel lika med *Skuldebref*;

se för öfrigt §§ 11, 14 och 16;»

14:o.

att rubriken »Förvärf» måtte erhålla följande lydelse:
 »*Förvärf* af fast egendom i enlighet med gällande författningar om jords eller lägenhets afstående för allmänt behof eller om afledning af vatten, fångeshandling derå; lika med afhandling om *Köp af fast egendom*;»

15:o.

att rubriken »Gåfva af fast egendom» måtte erhålla följande lydelse:

»*Gåfva af fast egendom*: afhandling derom; lika med afhandling om *Köp af fast egendom*;»

16:o.

att rubriken »Lifränta» måtte erhålla följande lydelse:

»*Lifränta*: afhandling derom skall, då den för vinnande af in-teckning företes, vara försedd med stämpel af 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af lifräsentans kapitalvärde.

Sökes på grund af afhandlingen hos offentlig myndighet betalning, skall afhandlingen vara belagd med stämpel lika med *Skuldebref*;

se för öfrigt § 13;

17:o.

att rubriken »Lösöreköp» måtte erhålla följande lydelse:

»*Lösöreköp*: afhandling derom; se *Köp*;»

18:o.

att rubriken »Nyttjanderätt till *fast egendom*» måtte erhålla följande lydelse:

Nyttjanderätt till fast egendom: afhandling derom skall, då den för vinnande af in-teckning företes, vara försedd med stämpel af 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af afgälden för ett år eller, der aftalet afser kortare tid, för legotiden; dock att stämpel icke beräknas å sådana i afgälden ingående persedlar

eller tjänstbarheter, hvilka vid upplåtelsen icke blifvit i penningar uppskattade eller icke finnas i markegångstaxa upptagna.

Erlägges för nyttjanderätten viss afgift en gång för alla, beräknas stämpeln å det belopp, som motsvarar 5 procent af denna afgift, med tillägg af den årliga afgälden, der sådan är utfäst.

Sökes på grund af afhandlingen hos offentlig myndighet betalning, skall afhandlingen vara belagd med särskild stämpel lika med *Skuldebref*;

se för öfrigt §§ 12 och 14;»

19:o.

Att rubriken »Hyreskontrakt måtte erhålla följande lydelse:
»*Hyreskontrakt*; se *Nyttjanderätt*;»

20:o.

att rubriken »Jordafsöndring» måtte erhålla följande lydelse:
»*Jordafsöndring*, afhandling derom: för alltid; se *Köp af fast egendom*, till besittning för viss tid eller lifstid, se *Nyttjanderätt*;

21:o.

att rubriken »Premieqvittens» måtte erhålla följande lydelse:

»*Premieqvittens*; se *Försäkringsbref*;»

22:o.

att rubriken »Räkning» måtte erhålla följande lydelse:
»*Räkning*, godkänd; lika med *Skuldebref*;»

23:o.

att rubriken »Skattelösen af kronojord» måtte erhålla följande lydelse:

»*Skattelösen af kronojord*: bref eller resolution derå skall, då handlingen för lagfart företes, vara försedd med stämpel af

5 kronor; dock att dylik handling, på grund hvaraf lagfart sökes för aktiebolag, som icke drifver bankrörelse, bör vara belagd med stämpel af 10 kronor;»

24:o.

att rubriken »Skogsafverkning» måtte erhålla följande lydelse:

»*Skogsafverkning*: afhandling derom bör vid utgifvandet förses med stämpel af 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af hvad för rättigheten blifvit utfäst eller, om detta icke blifvit i afhandlingen till visst belopp bestämdt, af 6 öre för hvarje fullt antal af 10 ar utaf det upplättna skogsskiftet.

Sökes på grund af afhandlingen hos offentlig myndighet betalning, skall afhandlingen vara belagd med särskild stämpel lika med *Skuldebref*;»

25:o.

att rubriken »Testamente om fast egendom» måtte erhålla följande lydelse:

»*Testamente om fast egendom*: lika med afhandling om *Köp af fast egendom*;»

26:o.

att rubriken »Vexel» måtte erhålla följande lydelse:

»*Vexel*, godkänd eller protesterad; lika med *Skuldebref*.

Der vexel ställes att å utrikes ort betalas eller är utfärdad å utrikes ort, skall, oberoende af den stämpel, som i allmänhet är stadgad, vexeln, då den utställes, eller, om den utfärdats utom riket, innan den här i riket öfverlätes eller till godkännande eller betalning företes, beläggas med stämpel af 50 öre, när den lyder å mindre belopp än 1,000 kronor, men eljest af 1 krona; dock att frihet från denna stämpelbeläggning eger rum för vexel å mindre belopp än 100 kronor.

Är vexel utfärdad i flera exemplar, och har ett af dem blifvit med nyssnämnda särskilda stämpel försedt, vare de öfriga från sådan stämpel fria;»

27:o.

att rubriken »Anvisning» måtte erhålla följande lydelse:
 »Anvisning; lika med *Væxel*;»

28:o.

att rubriken »Invisning» måtte erhålla följande lydelse:
 »Invisning; lika med *Væxel*;» samt

29:o.

att rubriken »Öfverlåtelse af kronohemman eller skattlagdt krononybygge» måtte erhålla följande lydelse:

»Öfverlåtelse af kronohemman eller skattlagdt krononybygge: afhandling derom skall, då åborätt på grund deraf vinnes, förses med stämpel för kronohemman till belopp af 60 öre och för nybygge till belopp af 20 öre för hvarje fulla 100 kronor af egendomens värde; dock att afhandling, på grund hvaraf åborätt vinnes för aktiebolag, som icke drifver bankrörelse, bör vara belagd med stämpel för kronohemman till belopp af 1 krona 20 öre och för nybygge till belopp af 40 öre likaledes för hvarje fulla 100 kronor af egendomens värde.»

I sitt förr omförmälda betänkande hade Utskottet vidare hemställt att nedannämnda rubriker måtte erhålla följande lydelse:

»Arrendekontrakt; se *Nyttjanderätt*.

Bodmeribref; lika med *Förpantningsbref*.

Byte af fartyg, hvars drägtighet öfverstiger 40 ton: afhandling derom skall vid utgifvandet förses med stämpel af 15 öre för hvarje ton af fartygets drägtighet.

Fraktslut om fartyg; se *Certeparti*.

Undantagskontrakt; se *Afkomst af fast egendom*.»

Samtliga dessa rubriker hafva af Första Kammaren återförvisats till Utskottet. Då emellertid Andra Kammaren för sin del bifallit Utskottets hemställan angående ifrågavarande rubriker, får Utskottet till Första Kammaren hemställa,

30:o.

att Kammarkaren ville fatta beslut angående lydelsen af ofvannämnda rubriker.

§§ 10 och 11.

Med afseende å dessa paragrafer har Utskottet icke vidtagit annan ändring än som föranledts deraf att en ny paragraf inskjutits efter § 9. Utskottet hemställer alltså,

31:o.

att § 11 måtte erhålla följande lydelse:

»Då stämpelafgift skall utgå efter värdet af fast egendom, må detta icke upptagas lägre än nästföregående årets taxeringsvärde, men skall, hvad angår köp af fast egendom eller öfverlåtelse af kronohemman eller nybygge, beräknas efter den i penningar bestämda köpe- eller löseskillingen, så framt denna öfverstiger nämnda värde.

I fråga om fast egendoms taxeringsvärde må debetsedel, så upprättad som gällande bevillningsförordning föreskrifver, ega lika vitsord med af vederbörande tjänsteman utfärdadt taxeringsbevis;» samt

32:o.

att § 12 måtte erhålla följande lydelse:

»Der uti afhandling om nyttjanderätt till fast egendom afgälden är bestämd att under olika år af legotiden utgå med olika belopp, beräknas stämpelafgiften å den högsta afgäld som för något år utgöres.

I afgälden ingående persedlar eller tjänstbarheter af sådan beskaffenhet, att stämpel för dem bör utgå, beräknas efter det värde, hvartill de vid upplåtelsen uppskattats, eller, der visst värde dervid icke blifvit dem åsatt, efter senast fastställda markegångspris.»

§ 14.

I sitt förr omförmälda betänkande hade Utskottet hemställt, att § 15, motsvarande § 14 i Kongl. Maj:ts förslag, måtte erhålla följande lydelse:

»Har affiden person på flere orter efterlemnat egendom, hvaröfver särskilda bouppteckningar blifvit upprättade, erlägges stämpelafgiften efter sammanräknade behållningen enligt samtliga bouppteckningarne och utgöres då dessa ingifvas till domstolen i den ort, der den affidne vid dödsfallet varit mantalsskrifven.

Bouppteckning, som ingifves förseglad, skall vara försedd med bevis af förrättningsmännen, att den är belagd med stämpel till behörigt belopp.

Fideikommissarie eller annan testamentstagare vare, vid tillträde af fideikommiss eller testamenterad egendom, skyldig att, med ränta efter fem för hundra om året, till boet återgälda hvad af stämpelafgiften belöper på hans andel i boet i förhållande, om make lefver efter, till hvad af behållningen enligt bouppteckningen återstår efter afdrag af hvad såsom giftorätt ur boet utgår, men i annat fall till hela behållningen; och skall beräkning, som för bestämmande af testamentstagares deltagande i stämpelafgiften erfordras rörande kapitalvärdet af lifränta, rätt till afkomst eller annan förmån af fast egendom, verkställas enligt de grunder, som finnas i 128 § utsökningslagen angifne.»

Denna hemställan har Andra Kammaren bifallit, hvaremot Första Kammaren för sin del återförvisat paragrafen till Utskottet.

Vid sådant förhållande får Utskottet till Första Kammaren hemställa,

33:o.

att Kammaren ville fatta beslut angående lydelsen af ifrågavarande paragraf.

§§ 29, 39, 46, 47 och 49.

Med afseende å §§ 29, 39, 47 och 49 i Kongl. Maj:ts förslag har Utskottet icke vidtagit annan åtgärd än att, på sätt förut blifvit omförmäلت, paragrafnumren förändrats till respektive 30, 40, 48 och 50.

I mom. 1 och 2 af § 46, motsvarande § 47 i Utskottets förslag, har Utskottet endast vidtagit de förändringar, som påkallats deraf att

Utskottet, såsom ofvan omförmälts, afstyrkt Kongl. Maj:ts förslag om stämpel å vissa enskilda handlingar.

Den i tredje momentet af samma paragraf upptagna ansvarspåföljd i visst fall för agent för utländsk försäkringsgäfvare har, vidare med bibehållande af böternas utgörande för hvarje gång förseelsen eger rum, i öfrigt synts, i likhet med hvad för de i andra momentet omnämnda fall komme att ega rum, böra bestämmas till två gånger den felande stämpelns belopp, dock ej under 25 kronor.

I fjerde och femte momenten slutligen har Utskottet vidtagit några mindre af språklig hänsyn förestäfvade redaktionsförändringar.

Utskottet hemställer alltså

34:o.

Att § 30 måtte erhålla följande lydelse:

»Har genom misskrifning eller annorledes stämpel blifvit för sitt ändamål obrukbar, må densamma, helarksstämpel likväl allenast så framt det blad, hvarå stämpeln är satt, är ostympadt, hos försäljningsman utbytas mot annan stämpel, dervid dock för hvarje stämpel skall betalas 3 öre.

Stämplor till underskrifna expeditioner må afgiftsfritt på enahanda sätt utbytas, såvida behörigen styrkes, att expeditionerna icke varit för ändamålet begagnade eller att lösen för dem icke erhållits;»

35:o.

Att § 40 måtte erhålla följande lydelse:

»På framställning af försäljningsman eger i Stockholm Statskontoret och i länen Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, efter föregången granskning, att för sådana stämplor, hvilka enligt § 30 få utbytas, bevilja afskrifning i räkenskapen emot den i nämnda § stadgade afgift, der sådan skall utgå; börande å hvarje stämpel, för hvilken afskrifning sålunda medgifves, medelst färg- eller svartstämpling anbringas ordet »makulerad».

Innan afskrifning beviljats, må stämplorna i räkenskapen upptagas såsom behållning;»

36:o.

att § 47 måtte erhålla följande lydelse:

»1. Den som utgifver vaxel, anvisning eller invisning stäld

att betalas å utrikes ort, utan att dervid förse handlingen med stadgad stämpel, eller ock öfverlåter eller till godkännande eller betalning företer å utrikes ort utfärdad vaxel, anvisning eller inuisning, utan att handlingen är med föreskrifven stämpel försedd, skall böta tjugofem kronor.

2. Utgifvare af köpe-, bytes- eller gåfvobref om fartyg eller afhandling om skogsafverkning skall för underlåtenhet att vid utgifvandet förse dylik handling med stadgad stämpel böta två gånger den felande stämpelns belopp; dock vare minsta bot tjugufem kronor.

3. Agent för utländsk försäkringsgifvare, som utlemnar qvittens å premie, utan att detta är behörigen med stämpel försedt, böte, för hvarje gång sådant sker, två gånger den felande stämpelns belopp; dock vare minsta bot tjugofem kronor.

4. Der handling, i afseende å hvars stämpelbeläggning ansvar i denna paragraf stadgas, icke blifvit af den, hvilken stämpelbeläggningen ålegat, försedd med behörig stämpel, vare äfven den, hvilken såsom bevis om förvärfvad rättighet mottager handlingen, utan att belägga den med felande stämpel, underkastad det för felaktig eller försummad stämpelbeläggning af handlingen stadgade ansvar.

5. I de fall, hvarom i denna paragraf sägs, följte ock skyldighet att ersätta kronans förlust;»

37:o.

att § 48 måtte erhålla följande lydelse:

»Har någon, som i de fall, om hvilka i § 47 förmäles, är skyldig förse handling med stämpel, försunmat att makulera stämpel, hvarmed handling blifvit belagd, vare påföljden böter fem kronor;» samt

38:o.

att § 50 måtte erhålla följande lydelse:

»De i §§ 47 och 48 omförmälda förseelser åtalas af allmän åklagare vid allmän domstol.»

Slutligen hemställer Utskottet,

39:o.

att Riksdagen måtte besluta, att nu ifrågavarande förordning, angående stämpelafgiften, skall lända till efterrättelse från nästkommande års början till slutet af det år, under hvars lopp ny stämpelbevillning varder af Riksdagen fastställd; dock att vaxel- och anvisningsstämplar af hittills gällande slag tills vidare må utlemnas och begagnas.

Stockholm den 29 Maj 1883.

På Utskottets vägnar:

A. G:son Bennich.

Reservationer:

vid hvad Utskottet hemställt angående stämpel för »fullmakt, annan, å embete eller tjänst»:

af Herr *Olof Jonsson*;

vid hvad Utskottet hemställt angående stämpel för »fullmakt å embete eller tjänst lydande under Utrikesdepartementet»:

af Herrar *E. G. Boström, Anders Andersson, N. J. Boström och Per Larsson*;

vid hvad Utskottet hemställt angående stämpel å utrikes vaxlar:

af Herr *Hedlund*, som yrkade, att stämpeln å dylika vaxlar måtte bestämmas att utgå proportionellt i enlighet med det franska systemet eller med 10 öre för hvarje 100 kronor;

hvarjemte Herr *Wærn* anhållit få antecknadt, att han icke deltagit i den slutliga behandlingen af detta betänkande.

Förslag till af förordning angå

(Kongl. Maj:ts förslag.)

ART.

Om stämpel till statsmyn

§ 3.

I afseende på expeditionernas förseende med stämpel gäller, med de här nedan i § 8 nämnda undantag denna tarif:

	Afd.	
	Kr.	ö.
<p><i>Fullmakt, annan, å embete eller tjenst</i>, förses för den, som första gången undfått befordran till embete eller tjenst med ordinarie lön, med stämpel till belopp af 3 kronor för hvarje fulla 100 kronor af <i>lönen</i>, men för den, som erhållit ytterligare befordran, till belopp af 2 kronor likaledes för hvarje fulla 100 kronor af <i>lönen</i>;</p> <p>dock att stämpel för fullmakt å embete eller tjenst, som icke medför rätt till tjenstgöringspenningar, beräknas för allenast två tredjedelar af lönen och för fullmakt å embete eller tjenst lydande under utrikesdepartementet icke må öfverstiga 300 kronor.</p> <p>Vid löneförhöjning i följd af ålderstillägg, dermed jemförlig uppflyttning från lägre till högre lönegrad eller lönereglering utgöres stämpel med 2 kronor för hvarje fulla 100 kronor af löneskilnaden.</p>		

vissa delar ende stämpelafgiften.

(Utskottets förslag.)

I. digheternas expeditioner.

§ 3.

I afseende på expeditionernas förseende med stämpel gäller, med de här nedan i § 8 nämnda undantag, denna tarif:

	Afd.	
	Kr.	ö.
<p><i>Fullmakt, annan, å embete eller tjenst, förses för den, som första gången undfått befordran till embete eller tjenst med ordinarie lön, med stämpel till belopp af 3 kronor för hvarje fulla 100 kronor af lönen, men för den, som erhållit befordran, som medför högre lön, till belopp af 3 kronor för hvarje fulla 100 kronor af skillnaden mellan den stämpelafgift underkastade lön, löntagaren näst förut innehaft, och den som erhålles;</i></p> <p>dock att stämpel för fullmakt å embete eller tjenst, som icke medför rätt till tjenstgöringspenningar, beräknas för allenast två tredjedelar af lönen och för fullmakt å embete eller tjenst lydande under Utrikesdepartementet icke må öfverstiga 300 kronor.</p> <p>Vid löneförhöjning i följd af ålderstillägg, dermed jemförlig uppflyttning från lägre till högre lönegrad eller lönereglering utgöres stämpel med 3 kronor för hvarje fulla 100 kronor af skillnaden mellan den stämpelafgift underkastade lön, löntagaren näst förut innehaft och den, som erhålles.</p>		

§ 6.

Så länge enligt gällande stadganden afgift, motsvarande 1 procent af lönen, af Stockholms stads tjänstemän vid befordran utgöres till stora barnhuset, skall den i denna Art. för fullmakter stadgade stämpelafgift för dessa tjänstemän minskas med 1 krona för hvarje fulla 100 kronor af lönen.

§ 8.

Frihet från stämpel enligt denna Art. eger jemväl rum i mål och ärenden, som angå taxeringen, så ock i frågor rörande debitering, afskrifning eller restitution af kronoutskylder eller andra afgifter till staten, markegångssättning, anmärkning vid offentliga räkenskaper, redogörelse för allmänna medel, utsyning af skog å allmänning eller ekars fällande å kronojord, tillverkning och inlösen af salpeter och tvist om värfling, äfvensom i ärenden, som anhängiggöras hos Justitiekanslers-embetet eller Riksdageus justitieombudsman.

ART.

Om stämpel till

§ 9.

Följande dylika handlingar skola fördes med stämpel på sätt här nedan stadgas:

Anvisning; lika med *Værel*.

Arrendekontrakt; se *Nyttjanderätt*.

Bodmeribref; lika med *Förpantningsbref*.

§ 6.

Så länge enligt gällande stadganden afgift, motsvarande viss procent af lönen, vid befordran utgöres af *tjenstemän å bergsstaten till bergskollegii armbössa* samt af Stockholms stads tjenstemän till stora barnhuset, skall den enligt denna Art. för fullmakter stadgade stämpelafgift för dessa tjenstemän minskas med *ett mot nämnda afgifter svarande belopp*.

§ 8.

Frihet etc. (*Kongl. Maj:ts förslag oförändrat*).

II.

enskilda handlingar.

§ 9.

Följande *enskilda* handlingar skola förses med stämpel på sätt här nedan stadgas:

Anvisning; lika med *Væxel*.

Arrendekontrakt; se *Nyttjanderätt*.

Bodmeribref; lika med *Förpantningsbref*.

Bouppteckning skall, då den för inregistrering hos domstol företes, för hvarje fulla 100 kronor af behållningen i boet vara försedd med stämpel till nedannämnde belopp:

då arflåtaren efterlemnad bröstarfvinge: 50 öre, när behållningen icke uppgår till 10,000 kronor, men eljest 1 krona; samt,

då arflåtaren efterlemnad fjärmare arfvinge eller afidit utan känd arfvinge: 50 öre, när behållningen icke uppgår till 5,000 kronor, men eljest 3 kronor.

Befrielse från stämpel eger likväl rum, der behållningen i boet icke uppgår till 1,000 kronor; skolande för bouppteckning, som till underdomstol i stad ingifves, från det belopp, hvartill stämpeln efter nu stadgad beräkningsgrund uppgår, afdragas ett belopp, motsvarande den för bevis om bouppteckningens inlemnande och inregistrering vid domstolen bestämda lösen, äfven om på grund af gällande författning dylik lösen ej må fordras.

Såsom behållning i boet skall, der make lefver efter, anses endast hvad som återstår efter afdrag af den efterlevandes giftorätt, hvilken, ehvad den utgör mer eller mindre, bör beräknas till hälften af behållningen.

Byte af fartyg, hvars drägtighet öfverstiger 40 ton: afhandling derom skall vid utgifvandet förses med stämpel af 15 öre för hvarje ton af fartygets drägtighet.

Certeparti skall vid utgifvandet förses med stämpel af 50 öre.

Sökes på grund af certeparti betalning hos offentlig myndighet, skall certeparti vara belagdt med särskild stämpel lika med *Förpantningsbref*.

Deposition af penningar, med rätt till deras återbekommande å viss tid eller efter uppsägning: bevis derom skall vid utgifvandet förses med stämpel af 50 öre, då det deponerade beloppet icke uppgår till 1,000 kronor, men eljest af 1 krona.

Fraktslut om fartyg; se *Certeparti*.

Förpantningsbref skall, då det för vinnande af in-teckning eller betalning hos offentlig myndighet företes, vara försedt med stämpel af 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af det kapitalbelopp, för hvilket in-teckning eller betalning sökes;

dock är förpantningsbref fritt från stämpel, då på grund deraf fordran bevakas i konkurs.

Se för öfrigt §§ 16 och 17.

Försäkringsbref eller annan handling, hvarigenom försäkring meddelas; lika med *Förpantningsbref*.

Bouppteckning skall, då den för inregistrering hos domstol företes, vara försedd med stämpel till belopp af 50 öre för hvarje fulla 100 kronor af behållningen i boet.

Befrielse från stämpel eger likväl rum, der behållningen i boet icke uppgår till 1,000 kronor; skolande för bouppteckning, som till underdomstol i stad ingifves, från det belopp, hvartill stämpeln efter nu stadgad beräkningsgrund uppgår, afdragas ett belopp, motsvarande den för bevis om bouppteckningens inlemnande och inregistrering vid domstolen bestämda lösen, äfven om på grund af gällande författning dylik lösen ej må fordras.

Såsom behållning i boet skall, der make lefver efter, anses endast hvad som återstår efter afdrag af den efterlevandes gifto-rätt, hvilken, ehvad den utgör mer eller mindre, bör beräknas till hälften af behållningen.

Byte af fartyg, hvars dräktighet öfverstiger 40 ton: afhandling derom skall vid utgifvandet förses med stämpel af 15 öre för hvarje ton af fartygets dräktighet.

Certeparti; lika med *Skuldebref*.

Deposition af penningar, (utgår).

Fraktslut om fartyg; se *Certeparti*.

Förpantningsbref; lika med *Skuldebref*;

dock är förpantningsbref fritt från stämpel, då på grund deraf in-teckning sökes enligt § 3 sjölagen.

Försäkringsbref eller annan handling, hvarigenom försäkring meddelas; lika med *Skuldebref*.

Af utländsk försäkringsgäfvare eller hans agent meddeladt qvittens å premie, ehvad det tecknas å försäkringshandling eller särskildt utfärdas, skall, inman det här i riket utlemnas, förses med stämpel till nedannämnda belopp;

vid försäkring af egendom: 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af premien: och

vid försäkring af lif: 30 öre för hvarje fulla 100 kronor af premien;

dock icke i något fall under 50 öre.

Förvärf af fast egendom i enlighet med gällande författningar om jords eller lägenhets afstående för allmänt behof eller om afledning af vatten, fångeshandling derå; lika med afhandling om *Köp af fast egendom*.

Gäfva af fast egendom: afhandling derom skall, då den för lagfart företes, vara försedd med stämpel af 3 kronor 75 öre för hvarje fulla 100 kronor af egendomens värde.

» *af fartyg*, hvars drägtighet öfverstiger 40 ton: afhandling derom skall vid utgifvandet förses med stämpel af 90 öre för hvarje ton af fartygets drägtighet.

» *af annan lös egendom*: afhandling derom skall vid utgifvandet beläggas med stämpel af 1 krona för hvarje fulla 100 kronor af gäfvans värde.

Hyseskontrakt; se *Nyttjanderätt*.

Invisning; lika med *Vexel*.

Jordafsöndring, afhandling derom:

för alltid; se *Köp af fast egendom*.

till besittning för viss tid eller på lifstid, se *Nyttjanderätt*.

Köp, af fast egendom: afhandling derom eller af offentlig myndighet utfärdad köpehandling skall, då den för lagfart företes, vara försedd med stämpel af 75 öre för hvarje fulla 100 kronor af egendomens värde; dock att köpeafhandling, på grund hvaraf lagfart sökes för aktiebolag, som icke drifver bankrörelse, bör vara belagd med stämpel af 1 krona 50 öre likaledes för hvarje fulla 100 kronor af egendomens värde.

Der köpeafhandling, utan tillägg till eller förändring i stadgade villkor, öfverlåtes inom den för lagfart föreskrifna tid, räknad från första fånet, och inom samma tid för lagfart företes, eger stämpelbeläggning rum allenast för sista fånet.

Fångeshandling, på grund hvaraf sökes lagfart å jernväg, är från stämpel fri.

Af utländsk försäkringsgifvare eller hans agent meddeladt qvittens å premie, ehvad det tecknas å försäkringshandling eller särskildt utfärdas, skall, innan det här i riket utlemnas, förses med stämpel till nedannämnda belopp:

vid försäkring af egendom: 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af premien; och

vid försäkring af lif: 30 öre för hvarje fulla 100 kronor af premien;

dock icke i något fall under 50 öre.

Förvärf af fast egendom i enlighet med gällande författningar om jords eller lägenhets afstående för allmänt behof eller om afledning af vatten, fångeshandling derå; lika med afhandling om *Köp af fast egendom*.

Gåfva, af fast egendom: afhandling derom lika med afhandling om *Köp af fast egendom*.

» *af fartyg*, hvars drägtighet öfverstiger 40 ton: afhandling derom skall vid utgifvandet förses med stämpel af 15 öre för hvarje ton af fartygets drägtighet.

» *af annan lös egendom*: (**utgår**).

Hyseskontrakt; se *Nyttjanderätt*.

Invisning; lika med *Væxel*.

Jordafsöndring, afhandling derom:

för alltid, se *Köp af fast egendom*.

till besittning för viss tid eller på lifstid, se *Nyttjanderätt*.

Köp, af fast egendom: afhandling derom eller af offentlig myndighet utfärdad köpehandling skall, då den för lagfart företes, vara försedd med stämpel af 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af egendomens värde; dock att köpeafhandling på grund hvaraf lagfart sökes för aktiebolag, som icke drifver bankrörelse, bör vara belagd med stämpel af 1 krona 20 öre likaledes för hvarje fulla 100 kronor af egendomens värde.

Der köpeafhandling, utan tillägg till eller förändring i stadgade vilkor, öfverlåtes inom den för lagfart föreskrifna tid, räknadt från första fånget, och inom samma tid för lagfart företes, eger stämpelbeläggning rum allenast för sista fånget.

Fångeshandling, på grund hvaraf sökes lagfart å jernväg, är från stämpel fri.

Köp af lösören, hvilka i säljarens vård kvarblifva: afhandling derom skall, då den för intagande i vederbörande myndighets protokoll företes, vara försedd med stämpel af 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af köpesumman.

» *af fartyg, hvars drägtighet öfverstiger 40 ton:* afhandling derom skall vid utgifvandet förses med stämpel af 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af köpesumman eller, der denna icke är till bestämmt belopp angifven, af 15 öre för hvarje ton af fartygets drägtighet.

Sökes på grund af köpeafhandling, hvarom här ofvan förmäles, hos offentlig myndighet in-teckning eller betalning för ogulden köpeskilling, skall köpeafhandlingen vara försedd med särskild stämpel lika med *Förpantningsbref*.

Se för öfrigt §§ 10, 13 och 15.

Lifränta: afhandling derom skall, då den för vinnande af in-teckning företes, vara försedd med stämpel af 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af lifrëntans kapitalvärde.

Sökes på grund af afhandlingen hos offentlig myndighet betalning, skall afhandlingen vara belagd med stämpel lika med *Förpantningsbref*.

Se för öfrigt § 12.

Lösöreköp: afhandling derom: se *Köp*.

Nyttjanderätt till fast egendom: afhandling derom skall, då den för vinnande af in-teckning företes, vara försedd med stämpel af 50 öre för hvarje fulla 100 kronor af afgälden för ett år eller, der af-talet afser kortare tid, för legotiden; dock att stämpel icke beräknas å sådana i afgälden ingående persedlar eller tjänstbarheter, hvilka vid upplåtelsen icke blifvit i penningar uppskattade eller icke finnas i markegångstaxa upptagna.

Erläggas för nyttjanderätten viss afgift en gång för alla, beräknas stämpeln å det belopp, som motsvarar 5 procent af denna afgift, med tillägg af den årliga afgälden, der sådan är utfäst.

Sökes på grund af afhandlingen hos offentlig myndighet betalning, skall afhandlingen vara belagd med särskild stämpel lika med *Förpantningsbref*.

Se för öfrigt §§ 11 och 13.

Premieqvittens; se *Försäkringsbref*.

Räkning, godkänd; lika med *Förpantningsbref*.

Skattelösen af kronojord: bref eller resolution derå skall, då handlingen för lagfart företes, vara försedd med stämpel af 5 kronor; dock

Köp af lösören, hvilka i säljarens vård kvarblifva: afhandling derom skall, då den för intagande i vederbörande myndighets protokoll företes, vara försedd med stämpel af 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af köpesumman.

» *af fartyg, hvars drägtighet öfverstiger 40 ton:* afhandling derom skall vid utgifvandet förses med stämpel af 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af köpesumman eller, der denna icke är till bestämdt belopp angifven, af 15 öre för hvarje ton af fartygets drägtighet.

Sökes på grund af köpeafhandling, hvarom här ofvan förmäles hos offentlig myndighet inteckning eller betalning för ogulden köpeskilling, skall köpeafhandlingen vara försedd med särskild stämpel lika med *Skuldebref*.

Se för öfrigt §§ 11. 14 och 16.

Lifränta: afhandling derom skall, då den för vinnande af inteckning företes, vara försedd med stämpel af 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af lifräntans kapitalvärde.

Sökes på grund af afhandlingen hos offentlig myndighet betalning, skall afhandlingen vara belagd med stämpel lika med *Skuldebref*.

Se för öfrigt § 13.

Lösöre köp: afhandling derom; se *Köp*.

Nyttjanderätt till fast egendom: afhandling derom skall, då den för vinnande af inteckning företes, vara försedd med stämpel af 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af afgälden för ett år eller, der aftalet afser kortare tid, för legotiden; dock att stämpel icke beräknas å sådana i afgälden ingående persedlar eller tjenstbarheter, hvilka vid upplåtelsen icke blifvit i penningar uppskattade eller icke finnas i markegångstaxa upptagna.

Erlägges för nyttjanderätten viss afgift en gång för alla, beräknas stämpeln å det belopp, som motsvarar 5 procent af denna afgift, med tillägg af den årliga afgälden, der sådan är utfäst.

Sökes på grund af afhandlingen hos offentlig myndighet betalning, skall afhandlingen vara belagd med särskild stämpel lika med *Skuldebref*.

Se för öfrigt §§ 12 och 14.

Premieqvittens; se *Försäkringsbref*.

Räkning, godkänd; lika med *Skuldebref*.

Skattelösen af kronojord: bref eller resolution derå skall, då handlingen för lagfart företes, vara försedd med stämpel af 5 kronor; dock

att dylik handling, på grund hvaraf lagfart sökes för aktiebolag, som icke drifver bankrörelse, bör vara belagd med stämpel af 10 kronor.

Skogsafverkning: afhandling derom bör vid utgifvandet förses med stämpel af 75 öre för hvarje fulla 100 kronor af hvad för rättigheten blifvit utfäst eller, om detta icke blifvit i afhandlingen till visst belopp bestämdt, af 6 öre för hvarje fullt antal af 10 ar utaf det upplåtna skogsskiftet.

Sökes på grund af afhandlingen hos offentlig myndighet betalning, skall afhandlingen vara belagd med särskild stämpel lika med *Förpantningsbref*.

Skuldebref skall, då därför lemnas hypotek, vid låns upptagande af låntagaren förses med stämpel af 50 öre, när förskrifna beloppet icke uppgår till 1,000 kronor, men eljest 1 krona.

Sökes på grund af skuldebref in-teckning eller betalning hos offentlig myndighet, bör skuldebrefvet vara belagdt med särskild stämpel lika med *Förpantningsbref*;

dock är skuldebref fritt från stämpel, då på grund deraf in-teckning sökes i jernväg.

Testamente om fast egendom; lika med afhandling om *Köp af fast egendom*.
Undantagskontrakt; se *Afkomst af fast egendom*.

Vexel, som utfärdas här i riket, skall vid utgifvandet förses med stämpel af 50 öre, när den lyder å mindre belopp än 1,000 kronor, men eljest af 1 krona; dock att frihet från denna stämpelbeläggning eger rum för vexel å mindre belopp, än 100 kronor; för vexel, stäld att vid uppvisandet betalas af medel, som hos bank eller bankir föras i räkning för utställaren; samt för postremissvexel.

» eller handling, på grund hvaraf inkassering af penningar besörjes, skall, då den är utfärdad å utrikes ort, innan den här i riket öfverlåtes eller till godkännande eller betalning företes, beläggas med stämpel af 50 öre, när den lyder å mindre belopp än 1,000 kronor, men eljest af 1 krona.

Är vexel utfärdad i flere exemplar och har ett af dem blifvit, såsom här ofvan sägs, med stämpel försedt, äro de öfriga från stämpel fria.

Sökes på grund af godkänd eller protesterad vexel betalning hos offentlig myndighet, skall vexeln vara försedd med särskild stämpel lika med *Förpantningsbref*.

Öfverlåtelse af kronohemman eller skattlagdt krononybygge: afhandling derom

att dylik handling, på grund hvaraf lagfart sökes för aktiebolag, som icke drifver bankrörelse, bör vara belagd med stämpel af 10 kronor.

Skogsafverkning: afhandling derom bör vid utgifvandet förses med stämpel af 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af hvad för rättigheten blifvit utfäst eller, om detta icke blifvit i afhandlingen till visst belopp bestämdt, af 6 öre för hvarje fullt antal af 10 ar utaf det upplåtna skogsskiftet.

Sökes på grund af afhandlingen hos offentlig myndighet betalning, skall afhandlingen vara belagd med särskild stämpel lika med *Skuldebref*.

Skuldebref skall, då det för vinnande af *inteckning* eller *betalning* hos offentlig myndighet företes, vara försedt med stämpel af 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af det kapitalbelopp, för hvilket *inteckning* eller *betalning* sökes;

dock är *skuldebref* fritt från stämpel, då på grund deraf fordran bevakas i *konkurs* eller *inteckning* sökes i *jernväg*.

Se för öfrigt §§ 17 och 18.

Testamente om fast egendom; lika med afhandling om *Köp af fast egendom*.

Undantagskontrakt; se *Afkomst af fast egendom*.

Vexel, *godkänd* eller *protesterad*; lika med *Skuldebref*.

Der *vexel* ställes att å *utrikes* ort betalas eller är utfärdad å *utrikes* ort, skall, oberoende af den stämpel, som i allmänhet är stadgad, *vexeln*, då den utställes eller om den utfärdats utom riket, innan den här i riket öfverlåtes eller till *godkännande* eller *betalning* företes, beläggas med stämpel af 50 öre, när den lyder å mindre belopp än 1,000 kronor, men eljest af 1 krona; dock att frihet från denna stämpelbeläggning eger rum för *vexel* å mindre belopp än 100 kronor.

Är *vexel* utfärdad i flera exemplar och har ett af dem blifvit med nyssnämnda särskilda stämpel försedt, vare de öfriga från sådan stämpel fria.

Öfverlåtelse af kronohemman eller *skattlagdt krononybygge*: afhandling derom

skall, då den för vinnande af åborätt hos vederbörlig myndighet företes, vara försedd med stämpel för kronohemman till belopp af 75 öre och för nybygge till belopp af 20 öre för hvarje fulla 100 kronor af egendomens värde; dock att afhandling, på grund hvaraf åborätt sökes för aktiebolag, som icke drifver bankrörelse, bör vara belagd med stämpel, för kronohemman till belopp af 1 krona 50 öre och för nybygge till belopp af 40 öre likaledes för hvarje fulla 100 kronor af egendomens värde.

§ 10.

Då stämpelafgift skall utgå efter värdet af fast egendom, må detta icke upptagas lägre än nästföregående årets taxeringsvärde, men skall, hvad angår köp af fast egendom eller öfverlåtelse af kronohemman eller nybygge, beräknas efter den i penningar bestämda köpe- eller löseskillingen, så framt denna öfverstiger nämnda värde.

I fråga om fast egendoms taxeringsvärde må debetsedel, så upprättad som gällande bevillningsförordning föreskrifver, ega lika vitsord med af vederbörande tjänsteman utfärdadt taxeringsbevis.

§ 11.

Der uti afhandling om nyttjanderätt till fast egendom afgälden är bestämd att under olika år af legotiden utgå med olika belopp, beräknas stämpelafgiften å den högsta afgäld, som för något år utgöres.

I afgälden ingående persedlar eller tjänstbarheter af sådan beskaffenhet, att stämpel för dem bör utgå, beräknas efter det värde, hvartill de vid upplåtelsen uppskattats, eller, der visst värde dervid icke blifvit dem åsatt, efter senast fastställda markegångspris.

§ 14.

Har affiden person på flere orter efterlemnad egendom, hvaröfver särskilda bouppteckningar blifvit upprättade, erlägges stämpelafgiften efter sammanräknade behållningen enligt samtliga bouppteckningarne och utgöres då dessa ingifvas till domstolen i den ort, der den affidne vid dödsfallet varit mantalsskrifven.

Bouppteckning, som ingifves förseglad, skall vara försedd med bevis af förrättningsmännen, att den är belagd med stämpel till behörigt belopp.

skall, *då åborätt på grund deraf vinnes*, förses med stämpel för kronohemman till belopp af 60 öre och för nybygge till belopp af 20 öre för hvarje fulla 100 kronor af egendomens värde; dock att afhandling, på grund hvaraf åborätt *vinnes* för aktiebolag, som icke drifver bankrörelse, bör vara belagdt med stämpel för kronohemman till belopp af 1 krona 20 öre och för nybygge till belopp af 40 öre likaledes för hvarje fulla 100 kronor af egendomens värde.

§ 11.

(§ 10 i Kongl. Maj:ts förslag oförändrad.)

§ 12.

(§ 11 i Kongl. Maj:ts förslag oförändrad.)

§ 15.

(§ 14 i Kongl. Maj:ts förslag oförändrad.)

Fideikommissarie eller annan testamentstagare vare, vid tillträde af fideikommiss eller testamenterad egendom, skyldig att, med ränta efter fem för hundra om året, till boet återgälda hvad af stämpelafgiften belöper på hans andel i boet i förhållande, om make lefver efter, till hvad af behållningen enligt bouppteckningen återstår efter afdrag af hvad såsom giftorätt ur boet utgår, men i annat fall till hela behållningen; och skall beräkning, som för bestämmande af testamentstagares deltagande i stämpelafgiften erfordras rörande kapitalvärdet af lifränta, rätt till afkomst eller annan förmån af fast egendom, verkställas enligt de grunder, som finnas i 128 § utsökningslagen angifne.

ART.

Om stämplarne och

§ 29.

Har genom misskrifning eller annorledes stämpel blifvit för sitt ändamål obrukbar, må densamma, helarksstämpel likväl allenast så framt det blad, hvarå stämpeln är satt, är ostympadt, hos försäljningsman utbytes mot annan stämpel, dervid dock för hvarje stämpel skall betalas 3 öre.

Stämplor till underskrifna expeditioner må afgiftsfritt på enahanda sätt utbytas såvida behörigen styrkes, att expeditionerna icke varit för ändamålet begagnade eller att lösen för dem icke erhållits.

ART.

Om tillsyn å stämpel-

III.

deras tillhandahållande.

§ 30.

(§ 29 i Kongl. Maj:ts förslag oförändrad.)

IV.

avgiftens utgörande.

ART.

Om uppbörd

§ 39.

På framställning af försäljningsman eger i Stockholm Statskontoret och i länen Kongl. Majts Befallningshafvande, efter föregången granskning, att för sådana stämplor, hvilka enligt § 29 få utbytas, bevilja afskrifning i räkenskapen emot den i nämnde § stadgade afgift, der sådan skall utgå; börande å hvarje stämpel, för hvilken afskrifning sålunda medgifves, medelst färg- eller svartstämpling anbringas ordet »makulerad».

Innan afskrifning beviljas, må stämplarne i räkenskapen upptagas såsom behållning.

ART.

Om ansvar för öfver-

§ 46.

1. Den, som utgifver vaxel, anvisning eller invisning, certeparti eller depositionsbevis utan att dervid förse handlingen med stadgad stämpel, eller ock öfverlåter eller till godkännande eller betalning företar å utrikes ort utfärdad vaxel, anvisning, invisning eller handling, på grund hvaraf inkassering af penningar besörjes, utan att handlingen är med föreskrifven stämpel försedd, så ock den som underlåter att vid upptagande af lån mot skuldebref, för hvilket hypotek lemnas, förse skuldebrefvet med behörig stämpel, skall böta tjugofem kronor.

2. Utgifvare af köpe-, bytes- eller gåfvobref om fartyg, gåfvobref om annan lös egendom eller afhandling om skogsafverkning skall, för underlåtenhet att vid utgifvandet förse dylik handling med stadgad stämpel, böta två gånger den felande stämpelns belopp; dock vare minsta bot tjugofem kronor.

3. Agent för utländsk försäkringsgifvare, som utlemnar qvittens

V.

och redovisning.

§ 40.

På framställning af försäljningsman eger i Stockholm Statskontoret och i länen Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, efter föregången granskning, att för sådana stämplat, hvilka enligt § 30 få utbytas, bevilja afskrifning i räkenskapen emot den i nämnde paragraf stadgade afgift, der sådan skall utgå; börande å hvarje stämpel, för hvilken afskrifning sålunda medgifves, medelst färg- eller svartstämpling anbringas ordet »makulerad».

Innan afskrifning beviljats, må stämplatne i räkenskapen upptagas såsom behållning.

VI.

trädelse af denna författning.

§ 47.

1. *Den, som utgifver vaxel, anvisning eller inbjudning ställd att betalas å utrikes ort, utan att dervid förse handlingen med stadgad stämpel, eller ock öfverlåter eller till godkännande eller betalning företer å utrikes ort utfärdad vaxel, anvisning eller inbjudning, utan att handlingen är med föreskrifven stämpel försedd, skall böta tjugofem kronor.*
2. *Utgifvare af köpe-, bytes- eller gåfvobref om fartyg eller afhandling om skogsafverkning skall för underlåtenhet att vid utgifvandet förse dylik handling med stadgad stämpel böta två gånger den felande stämpelns belopp; dock vare minsta bot tjugofem kronor.*
3. *Agent för utländsk försäkringsgifvare, som utlemnar kvittens å*
Bih. till Riksd. Prot. 1883. 5 Saml. 1 Afd. 13 Häft.

å premie, utan att detta är behörigen med stämpel försedt, böte, för hvarje gång sådant sker, tjugofem kronor.

4. Der handling, i afseende å hvars stämpelbeläggning ansvar i denna paragraf stadgas, icke blifvit af den, hvilken stämpelbeläggningen ålegat, försedd med behörig stämpel, vare den, hvilken såsom bevis om förvärfvad rättighet mottager handlingen, utan att belägga den med felande stämpel, underkastad det för felaktig eller försummad stämpelbeläggning af handlingen stadgade ansvar.

5. I de fall, hvarom i denna paragraf sägs, vare ock skyldighet att ersätta kronans förlust.

§ 47.

Har någon, som i de fall, om hvilka i § 46 förmäles, är skyldig förse handling med stämpel, försummat att makulera stämpel, hvarmed handling blifvit belagd, vare påföljden böter fem kronor.

§ 49.

De i §§ 46 och 47 omförmälda förseelser åtalas af allmän åklagare vid allmän domstol.

Denna författning skall lända till efterrättelse från nästkommande års början till slutet af det år, under hvars lopp ny stämpelbevillning varder af Riksdagen fastställd; dock att vaxel- och anvisningsstämplar af hittills gällande slag tills vidare må utlemnas och begagnas.

premie, utan att detta är behörigen med stämpel försedt, böte, för hvarje gång sådant sker, två gånger den felande stämpelns belopp; dock vare minsta bot tjugofem kronor.

4. Der handling, i afseende å hvars stämpelbeläggning ansvar i denna paragraf stadgas, icke blifvit af den, hvilken stämpelbeläggningen ålegat, försedd med behörig stämpel, vare äfven den, hvilken såsom bevis om förvärfvad rättighet mottager handlingen, utan att belägga den med felande stämpel, underkastad det för felaktig eller försummad stämpelbeläggning af handlingen stadgade ansvar.
5. I de fall, hvarom i denna paragraf sägs, följ e ock skyldighet att ersätta kronans förlust.

§ 48.

Har någon, som i de fall, om hvilka i § 47 förmäles, är skyldig förse handling med stämpel, försummat att makulera stämpel, hvarmed handling blifvit belagd, vare påföljden böter fem kronor.

§ 50.

De i §§ 47 och 48 omförmälda förseelser åtalas af allmän åklagare vid allmän domstol.

Denna författning skall lända till efterrättelse från nästkommande års början till slutet af det år, under hvars lopp ny stämpelbevillning varder af Riksdagen fastställd; dock att vaxel- och anvisningsstämplar af hittills gällande slag tills vidare må utlemnas och begagnas.
